

ΤΟ ΝΟΗΜΑ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Η Μεγάλη Εβδομάδα είναι αφιερωμένη στα Άγια Πάθη του Ιησού Χριστού που σαρκώνεται για να οδηγηθεί στο Σταυρό και την Ανάσταση. Η όλη κατανυκτική ατμόσφαιρα της εκκλησιαστικής μνημογραφίας μας δίνει να νιώσουμε πιο ζωντανά και με περισσότερη πίστη το θείον πάθος.

Η Μεγάλη Εβδομάδα αγγίζει την ψυχή του ανθρώπου και ιδίως του νέου ανθρώπου, ο οποίος βλέπει την ταπείνωση, την υπομονή, την αλήθεια, την πραότητα, την σιωπή του αθώου, τις αδικίες, τους φανατισμούς και τις κακίες στο θείο πρόσωπο.

Γίνεται στα μάτια των νέων ένα πρότυπο ζωής που θυσιάζεται για την αγάπη και την σωτηρία των ανθρώπων.

Μας δίνει την ευκαιρία να αναγεννηθούμε πνευματικά, να παραμερίσουμε τα πάθη, τις αντιδίκιες μας, να έχουμε ταπείνωση να διώξουμε κάθε μορφή εγωισμού από μέσα μας, και κάθε επαναλαμβανόμενη αμαρτωλή πράξη που απομακρύνει την σωτηρία της ψυχής μας.

Η Μεγάλη Εβδομάδα παρουσιάζει το πνευματικό νόημα της ζωής του ανθρώπου το τι πρέπει να πράξει για να ζήσει ειρηνικά γύρω του και μέσα του. Είναι μια πορεία

Γράφει ο Νίκος Χωριανόπουλος

ζωής προς την αληθινή ζωή του Θεού, αυτή των αρετών.

Τη Μεγάλη Εβδομάδα νιώθουμε περισσότερο το Θεό με τις μακρές ακολουθίες. Νιώθουμε τον πόνο του εσταυρωμένου («Σήμερα κρεμάται επί ξύλου») και τη χαρά («Χριστός Ανέστη») Αυτή η χαρμολύπη μας γεμίζει την ψυχή και την καρδιά με μετάνοια και αισιοδοξία για το μέλλον.

ΠΑΣΧΑ - ΛΑΜΠΡΗ ΗΜΕΡΑ
Παραθέτουμε τον Κατηχητικό λόγο του Αγίου Ιωάννου του Χρυσόστομου «στο Πάσχα».

«Όποιος είναι ευσεβής και φιλόθεος, ας απολαύσει την ωραία τούτη και φαίδρη πανήγυρη. Όποιος είναι δούλος ευγνώμων, ας εισέλθει χαιρόντας στην χαρά του Κυρίου του. Όποιος κοπίασε νηστεύοντας, ας απολαύσει τώρα την αμοιβή. Όποιος εργάστηκε από την πρώτη ώρα, ας λάβει σήμερα την δικαίη πληρωμή. Όποιος ήρθε μετά την τρίτη, ας εορτάσει μ' ευφροσύνη. Όποιος έφθασε μετά την έκτη, μην αμφιβάλει καθόλου· δεν πρόκειται να ζημιωθεί. Όποιος καθυ-

στέρησε μέχρι την ενάτη, ας προσέλθει χωρίς ενδοιασμό.

Όποιος έφθασε έστω και την ενδέκατη, μη φοβηθεί την αργοπορία· γιατί ο Δεσπότης είναι φιλεύσπλαχνος και δέχεται τον έσχατο, όπως και τον πρώτο. Αναπαύει τον της ενδέκατης, όπως αυτόν, που εργάστηκε από την πρώτη. Και τον ύστερο ελεεί και τον πρώτο βραβεύει. Και σ' εκείνον δίνει και σ' αυτόν χαρίζει. Και τα έργα δέχεται και την γνώμη ασπάζεται. Και την πράξη τιμά και την πρόθεση επαινεί.

Εισέλθετε, λοιπόν, όλοι στην χαρά του Κυρίου μας· και πρώτοι και δεύτεροι απολαύστε τον μισθό. Πλούσιοι και φτωχοί χορέψτε μαζί. Εγκρατείς και ράθυμοι, την ημέρα τιμήστε. Όσοι νηστέψατε κι όσοι δεν νηστέψατε, ευφρανθείτε σήμερα. Το τραπέζι είναι γεμάτο, τρυφήστε οι πάντες. Ο μόσχος πολύς, κανείς μη φύγει πεινασμένος. Όλοι απολαύστε το συμπόσιο της πίστεως. Όλοι απολαύστε τον πλούτο της χρηστότητας. Κανείς να μη θρηνεί για φτώχεια· γιατί φανερώθηκε η κοινή βασιλεία. Κανείς να μην οδύρεται για παίσιμα· γιατί ανέτειλε συγγνώμη από τον τάφο. Κανείς να μη φοβάται τον θά-

νατο· γιατί μας ελευθέρωσε τον Σωτήρος ο θάνατος. Τον έσθισε, όταν κρατήθηκε απ' αυτόν. Λαφυραγόησε τον Άδη. Τον πίκρανε, όταν γεύτηκε την σάρκα Του· και τούτο προφρητεύοντας ο Ησαΐας κήρυξε:

Ο Άδης, λέει, πικράθηκε, όταν σε συνάντησε κάτω. Πικράθηκε, γιατί καταργήθηκε, πικράθηκε, γιατί περιπατήθηκε, πικράθηκε, γιατί νεκρώθηκε. Πικράθηκε, γιατί καθαιρέθηκε. Πικράθηκε, γιατί αλυσοδέθηκε. Δέχθηκε σώμα και του έλαχε Θεός. Δέχθηκε γη και συνάντησε ουρανό. Δέχθηκε αυτό, που έβλεπε, κι έπεσε από εκείνο, που δεν έβλεπε. Πού είναι θάνατε το κεντρί σου; Πού είναι Άδη η νίκη σου;

Αναστήθηκε ο Χριστός και συ κατακινήθηκες. Αναστήθηκε ο Χριστός και κατατροπήθηκαν οι δαίμονες. Αναστήθηκε ο Χριστός και χαίρουν οι Άγγελοι. Αναστήθηκε ο Χριστός και ζωή βασιλεύει. Αναστήθηκε ο Χριστός και κανείς νεκρός πια στα μνήματα. Γιατί ο Χριστός, που αναστήθηκε από τους νεκρούς, έγινε η αρχή, να ν' αναστηθούν οι κεκοιμημένοι. Σ' αυτόν η δόξα και το κράτος στους αιώνες των αιώνων. Αμήν».

Η αποκριάτικη εκδήλωση του Συλλόγου μας

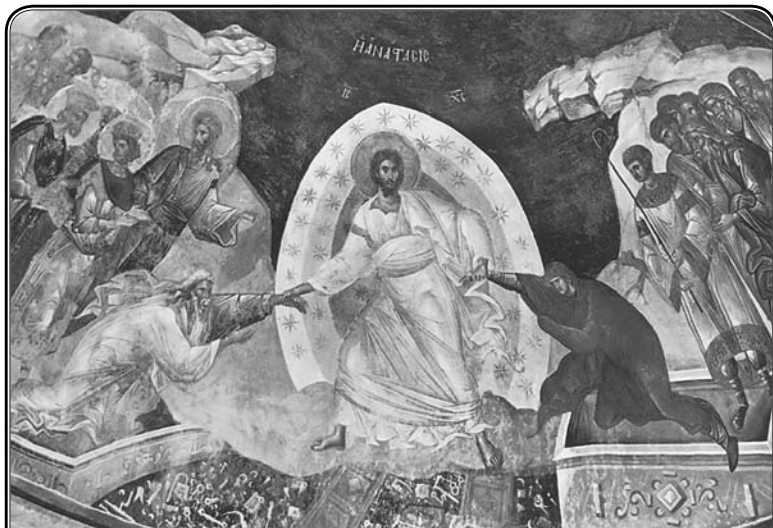
Το Σάββατο 9 Μαρτίου, στην αίθουσα του Συλλόγου μας πραγματοποιήθηκε ο ετήσιος αποκριάτικος χορός μας. Ένας κόσμος διψασμένος να βρεθεί, να συζητήσει, να γλεντήσει, να χορέψει, να ξεδώσει από τα βασανιστικά προβλήματα που μας περιβάλλουν, γεμίζοντας ασφυκτικά την αίθουσα, διασκέδασε μέχρι τις πρώτες πρωινές ώρες. Η ψημένη μπριζόλα από τα χέρια του Νίκου Κρητικού οκέτο λουκούμι. Οι πατάτες του φούρνου και το τζατζίκι, προσφορά των κυριών του Διοικητικού Συμβουλίου, γλύκισμα. Το τυρί, οι σαλάτες, το άφθονο Κωμακίτικο κρασί, μας έδωσαν και πάλι την ίδια γλυκιά γεύση από τα γλέντια που γίνονται κάτω στο χωριό. Το σέρβις ιδανικό, μέτρο (ποιος άλλος;) ο πανταχού παρών Μάνος Γ. Αλιμπέρτης, που εξυπηρέτησε με άπιστευτα γρήγορο και αποτελεσματικό τρόπο όλους τους προσκεκλημένους.

Στο χορό έγινε, όπως πάντα, αυτό που λέει ο κόσμος «το έλα να δεις». Ο συρτός, ο μπάλος, η βλάχα, τα κοτσάκια, σε πρώτη διάταξη, όλοι τους χωρίς καμιά υπερβολή υπέροχοι χορευτές και χορευτρες. Ο δάσκαλος του χορευτικού μας Απόστολος Ψαρρός, με την παρέα του και το χορευτικό μας, δίδαξαν ακόμη μια φορά, πιστοποιώντας την ποιότητα των χορευτών του χωριού μας.

Το καλλιτεχνικό μέρος ανήκει σε τρία νεαρά παιδιά και τα ευχαριστούμε θερμά: Τον Μανώλη Πρεβενιό στο βιολί («σταθερός» στις εκδηλώσεις του Συλλόγου), και τους Παντελή Λογοθέτη στο βιολί και Θεολόγο Θεοδοσίου στο λαούτο (που πλαισιώνουν τελευταία το Σύλλογο), ενώ στο τραγούδι οι δικοί μας παραδοσιακοί Κώστας Κρητικός και Γιώργος Μουστάκας έδωσαν ξεχωριστό τόνο.

Ήταν πραγματικά ένα θαυμάσιο Κωμακίτικο γλέντι που έδωσε σε όλους μας μεγάλη χαρά και ικανοποίηση γιατί πραγματικά ο κόσμος ευχαριστήθηκε από το ζεστό οικογενειακό περιβάλλον που περιβάλλει το Σύλλογό μας σε κάθε του εκδήλωση.

Εκ μέρους του Δ.Σ. ένα μεγάλο ευχαριστώ ΣΕ ΟΛΟΥΣ.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ

Το Δ.Σ. του Συλλόγου Κορωνίδας Νάξου εύχεται σε όλους όπως η Ανάσταση του Χριστού μας να γίνει αφορμή να αναστηθεί μέσα μας ένας καινούργιος άνθρωπος με ήθος και αρετές ώστε όλοι μαζί να μπορέσουμε να αναστήσουμε την πολύπαθη πατρίδα μας.

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ

Νέα αιώ από την Πολιτιστική Δράση του Συνλόγου

Στην Κωμιακή της Σαρακοστής, της Λαμπρής και της άνοιξης

Με το τέλος του χειμώνα, που φέτος ήταν ιδιαίτερα ήπιος χωρίς πολύ κρύο, χωρίς χιόνια αλλά με πολλές βροχές, μας ήρθε η Σαρακοστή, μαζί με τον Μάρτη, τον πρώτο μήνα της Άνοιξης. Ως γνωστόν Μάρτης και Σαρακοστή πάνε πάντα μαζί.

μαζί μας για το χαρμόσυνο μήνυμα.

Την Σαρακοστή εκείνης της εποχής δεν έπαιζαν βιολιά, ούτε γίνονταν γλέντια. Ο κόσμος πενούσε για το επικείμενο μαρτύριο του Θεανθρώπου.

Οι μέρες περνούσαν και έφτανε το Σάββατο του Λαζάρου.

θών τον παπά να κρατάει τον Σταυρό και μέσα σε απόλυτη σιωπή και μόνο με το φως των κεριών και των καντηλιών του λαδιού, να ακούγεται η φωνή του δεξιού ψάλτη, να ψέλνει με αληθινή κατανύξη: Σήμερον κρεμάται επί ξύλου!

Την Μ. Παρασκευή το πρωί γίνονταν το στόλιμα του πιτάφιου (επιτάφιου). Οι κοπέλες και οι νέοι πήγαιναν στα χωράφια του Γκισμέ και μάζευαν άσπρες μαργαρίτες και τις έκαναν μπουλιόστρες (τις περνούσαν σε μακριές κλωστές με την βελόνα, αφού τους έκοβαν το κοτσάνι και τις κρεμούσαν στον πιτάφιο).

Το βράδυ ο πιτάφιος μετά την ακολουθία και την περιφορά δεν ξεστολιζόταν. Αυτό γινόταν το Μ. Σάββατο πρωί. Και τα ρόδα μαζί με τα κεριά κομμένα κομματάκια, μοιράζονταν από τα παιδιά στα σπίτια του χωριού και οι μανάδες μας τα φύλαγαν στα εικονίσματα και σταύρωναν και ξεματιάζαν ανθρώπους και ζώα, πολλές φορές και φυτά. Το Μ. Σάββατο ετοιμάζονταν τα ρίφια και καθαρίζονταν και κόβονταν μυρωδικά για το μπάτουλο, που το περιμέναμε όλο το χρόνο με λαχτάρα. Τι ποικιλία μυρωδικών ήταν εκείνη! Μάραθα, σέφουκλα (σέσκουλα), μπιτανός, σέλινο, φρέσκια κρεμμύδια. Όλα τα αρώματα της άνοιξης υπήρχαν μέσα σε αυτό το φαγητό των ονείρων μας. Το βράδυ ετοιμάζονταν η σούπα για την Ανάσταση. Το κεφαλάκι του ριφιού, τα ποδαράκια, τα γαρδουμάκια συλλέγονο.

Την ημέρα της Λαμπρής από το πρωί κτυπούσαν οι καμπάνες πανηγυρικά, χαρμόσυνα όλη την ημέρα. Διπλαλούσαν παντού το χαρούμενο νέο της Ανάστασης. Στους φούρνους ψήνονταν τα ρίφια και η μυρωδιά του ψηφτού και του μπάτουλου απλωνόταν σ' όλο το χωριό. Εκείνη τη μεγάλη μέρα όλοι έπρεπε να είναι χαρούμενοι. Να φάνε και να ευφρανθούν. Ναητεύσαντες και μη νηστεύσαντες.

Να υπενθυμίσω πως την ημέρα της Λαμπρής υπήρχε το έθιμο να φοράνε τα παιδιά κάτι πρωτόβαλο, ρούχα ή παπούτσια ή έστω ένα ζευγάρι κάλτσες.

Το απόγευμα μετά τη δεύτερη Ανάσταση και την επιστροφή από τη Λιτανεία, αφού έμπαιναν οι εικόνες στην θέση τους, ο κόσμος έμενε στην αυλή της εκκλησίας όπου παίζονταν διάφορα παιχνίδια από τους νέους. Ήταν ένα ωραίο έθιμο που δυστυχώς ξεχάστηκε.

Την Δεύτερη μέρα του Πάσχα έπαιζαν τα βιολιά και οι κωριανοί χόρευαν και γλεντούσαν με την ψυχή τους. Η εβδομάδα μετά την Λαμπρή λεγόταν νια (νέα) βδομάδα και σε όλη τη διάρκεια της υπήρχε το έθιμο της κούνιας, που και αυτό έχει πια λησμονηθεί.

Αλλά και εμείς πρέπει να επιστρέψουμε από το ταξίδι στα παλιά, να αράξουμε στο σήμερα και να ευχηθούμε:

Χριστός Ανέστη και του χρόνου!!

Σοφία Αλιμπερή-Κορρέ

Αυτές τις μέρες της νηστείας και της θρησκευτικής περιουλολογής ή ψυχής μας γεμίζει συναισθήματα και η λαχτάρα για το χωριό μας γίνεται ακόμα μεγαλύτερη.

Κι έτσι με πλεούμενο τις νύχτες και ευνοϊκό άνεμο τη νοσταλγία, συνεχίζουμε το ταξίδι που έχουμε αρχίσει εδώ και αρκετό καιρό, σε αυτά που ζητάμε και αγαπήσαμε. Στην Κωμιακή της καρδιάς μας, στα γλυκά ανοιξιάτικα βραδάκια της, στις Σαρακοστές και στα σπερνά της (εσπερινούς). Στην άσπιλο, στους Χαιρετισμούς.

Κάθε βράδυ με το χτύπημα της καμπάνας τρέχαμε να ακούσουμε «το δυνάμεω»

«Κύριε των δυνάμεων μεθ' ημών γενού» παρακαλούσαμε, κάνοντας ατελείωτες μετάνοιες μπροστά στο Ιερό. «Μεθ' ημών ο Θεός» έψελνε ο ψάλτης και πιστεύαμε ότι ο Θεός ήταν μαζί μας και ελπίζαμε σε καλύτερες μέρες.

«Άσπιλε, Αμόλυντε, Άφθορε, Άχραντε» βοήθησε μας, φώτισε μας. Στις 25 του Μάρτη, στη γιορτή του Ευαγγελισμού και της Εθνικής επετείου, το χωριό μύριζε δάφνη και μερρινιά (μυρτιά) και η εκκλησία αντιλαλούσε από το ωραίο τροπάριο: «Ευαγγελίζου γη χαρά μεγάλη, αινείτε ουρανοί Θεού τη δόξα». Και νιώθαμε πως πράγματι όλα γύρω μας, γη, ουρανός και ανοιξιάτικη φύση χαίρονταν

ρου. Οι μανάδες μας ζύμωναν τις λαζαροκουλούρες, με σταφίδες και από πάνω τις στόλιζαν με φουστίκια και καρυδιά και τις έπιαθαν με σάμι (σουσάμι).

Την Κυριακή των Βαΐων στην εκκλησία ο παπάς μοίραζε Βάγια. Τα Βάγια ήταν σταυρουδάκια φτιαγμένα από φοινίκια. Όσα έμεναν, τα μοίραζαν τα παιδιά στα σπίτια του χωριού την Μεγάλη Δευτέρα και μάζευαν αυγά, καρυδιά και πατάτες πολλές φορές.

Όλη την Μεγάλη Εβδομάδα, οι νοικοκυρές άσπριζαν σπίτια, αυλές και στράτες (δρόμους) για να είναι όλα έτοιμα να υποδεχτούν τη μεγάλη μέρα: την Λαμπρή.

Από την Κυριακή των Βαΐων και όλη τη Μεγαλοβδομάδα, τα σπερνά λέγονται και Αυγινά, επειδή διαβάζεται ο Όρθος της επόμενης αυγής. Και ο κόσμος πήγαινε, όπως και σήμερα βέβαια, να παρακολουθήσει την ακολουθία του Νυμφίου και να ακούσει το τροπάριο της Κασσιανής. Το τροπάριο αυτό είναι από τα ωραιότερα της βυζαντινής υμνολογίας. Μέσα στις αναμνήσεις μας σημαντική θέση κατέχουν και οι αιμίμηστοι ψαλτάδες του χωριού μας Μπαϊρακτάρης και Σταθάκης. Με τις ψαλτικές γνώσεις τους και τις ωραίες φωνές τους ήταν το στολίδι της Θεοσκεπαστής. Ποιος δεν θυμάται την Μ. Πέμψη στην Ακολουθία των Πα-

Αγαπητέ Έργη,

Ήλθα το γράμμα σου και εκάρηκα που είστε όλοι καλά. Ήρghσα να σου γράψω γιατί με τσι παλιοδουλειές δεν 'εξιώθηκα να κάτσω καθόου. Στεναχωρέθηκα ,βρε Έργη, που δεν έχουνα τα κοπέλια δουλειές και κάθουνατε, αηλιά ήνα να κάμωμενε εσού που τα κάμανε ετού που μας 'εκυβερνούνε πάμενε κατά διαόου. Και επά χάμω μη θαρρείς όλο και χειρότερα, τα πράματα ζορίζουνε συνέχεια και πολεμούμενε να βάρουμενε στη γη διάφορα τζαρτζαβάρια να 'χομενε τοιάχιστο να τρώμενε τίσιτα και να δώκομενε καενούς ξενικού το κασκαίρι, αν έρθουνε κιάς ιατί ούτε τα ειοπτήρια ντωνε δεν θα 'χουνε εσού που δεν έχουνε δουλειές. Επιά βρε Έργη πριν καένα μήνα να καταθέσω ια τη σύνταξη του ΟΓΑ. Εμάζεψα όθα τα χαρτιά μια ματσά ολόκληρη και μόλις τα πήα μου 'πανε «Μα ήνα θες επά;» μετά από δυο χρόνια έλα. Ακούς επά βρε Έργη την εκάμανε βρε στα εξήνα επτά. Πιο καλά να μου δώνανε δυο μαχαιριές να πέσω χάμω. Βρε ούτε σε δυο χρόνια δεν την επαίρουμενε, στσι τήθεοράσιες ήνε ότι θα την εδώκομενε στα εβδομήντα, μα μέχρι ετότε θα 'μοστανε ξεκαομένοι.

Τώρα τσ' αποκριές βρε Έργη εδίσασκεδασάμενε λιάκι. Εκάμανε χορό την Τσικνοπέφτη και την Καθαρή Δευτέρα στο Πνευματικό Κέντρο. Το οργάνωσανε ωραία το συμβούλιο του πνευματικού κέντρου και ο σύλληθος των 'υναϊκών. Ήτανε ωραίο γλέντι, εφάμε, επιπικάμενε, εχορέψαμενε με ταομπουνοτούμπακα, εφχαριστή-

θηκενε όλος ο κόσμος. Ας είναι καλά οι αθρώποι. Επρόσφερενε όλο το χωριό και οι 'υναϊκές εφιάσανε του κόσμου τα φαϊά. Ήκουσα βρε Έργη ότι θα φιάζουνα το παλιό

πλυσταριό, θα αναήβει το πνευματικό κέντρο την αναπαίαιωση, εσού ήλει εσυφωνήσανε με την κοινότητα. Το θυμάσαι που επλήνανε το ρούχα μας εκεί οι μανάδες μας και οι παλάδες μας; Καλό είναι να φιαχτεί ια να δούνε και οι νέοι πως εζούσανε παλιά, αηλιά και ια μας, να θυμούμαστανε τα παιδικά μας χρόνια.

Ετεβειώσαμενε βρε Έργη τσι αμπεθοσκαφές αηλιά ήνα να το κάμεισ που τα κρασά είναι εσού απούηητα μέσ' στα βραέηια και άμα δεν θα δώκομενε δεν θα ξέρομενε ήνα να το κάμωμενε τώρα-τώρα.

Έρχουνατε βρε Έργη και οι λογαριασμοί συνέχεια, χαρτιά από 'πά χαρτίσ από 'ράσι, μα πού θα βρισκομενε να τα πληρώνομενε; Έθα μα τώρα-τώρα θα 'υρεύγομενε και θα νοσταλήγομενε το λαδοβλήκνο. Ήνα 'υρεύγομενε πια, θα μας 'εγυρούσουνε στο '50.

Με τον ταχυδρόμο βρε Έργη σου πέμπω ένα τραόπουλο και μυρωδικά να κάμετε μπάτουλο το Πάσχα να φάτε με τη κερά και τα κοπέλια, ένα μπετόνι κρασί να πιείτε να πάνε κάτω τα φορμάκια και μια φουαχιά αβρονιές που ξέρω πως σ'αρέσουνε.

Θα σ'αφήκω τώρα γιατί γρινιάζει η γριά πού'χω το φώσ ποηλή ώρα κι ανάβγει, όθα τώρα να προσέχομενε.

Ίεί σου και απαντέκω γράμμα σου

Ιάννης

ΚΟΡΩΝΙΔΑ ΝΑΞΟΥ ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Ιδρυτής-Ιδιοκτήτης: **Σύλλογος Κορωνίδας Νάξου**
Ανταίου 47, 11146 Γαλάτσι, τηλ. 210-2913369, fax 210-2913367

Ηλεκτρονική διεύθυνση: www.koronida-naxos.gr
e-mail Διοικητικού Συμβουλίου: ds@koronida-naxos.gr
e-mail εφημερίδας: efimerida@koronida-naxos.gr

Εκδότης: **Νίκος Μιχ. Χωριανόπουλος**

Συντακτική Επιτροπή:

Τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου

Τα ενυπόγραφα κείμενα εκφράζουν το συντάκτη

Ο Σύλλογος, με τον ορισμό των ως άνω υπευθύνων, εγγυάται την εξασφάλιση του δικαιώματος έκφρασης γνώμης σύμφωνα με τους νόμους και τη δημοσιογραφική δεοντολογία. Ο Σύλλογος εκφράζεται μόνο με την υπογραφή των καταστατικών του οργάνων.

Ετήσια συνδρομή 15 €

Φωτοστοιχειοθεσία-Εκτύπωση: **Αφοι Ζουμπούλη Ο.Ε.**
Γερανίου 7, 10552, Αθήνα, τηλ. - Fax 210-5238107
e-mail: costaszl@yahoo.gr

ΤΟ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΚΟ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΚΩΜΙΑΚΗΣ, ΤΟ ΕΞΩΔΙΚΟ ΚΑΙ Η ΑΝΑΚΛΗΣΗ ΤΗΣ ΕΥΛΟΓΙΑΣ ΤΟΥ ΔΕΣΠΟΤΗ

Ακούγοντας την δήλωση του Σεβασμιότατου Μητροπολίτη Παροναξίας κ.κ. Καλίνικου ο Ιερός το Ιδιοκτησιακό του Πνευματικού Κέντρου Κωμιακής, ένα από τα σημεία που στέκεται κάποιος είναι η έκφραση ότι αποσύρει προσωρινά την διεκδίκηση από το Πνευματικό Κέντρο **και την ευλογία του.**

Δήλωσε δε ότι δεν είχε λάβει γνώση για το εξώδικο που έστειλε ο Ιερός Ναός Γενεσίου της Θεοτόκου προς το Σύμβουλο του Πνευματικού Κέντρου Κορωνίδας.

Δηλαδή, η Θεοσκέπαστη, όπως αποκαλούν την Εκκλησία τους οι Κωμιακίτες, στράφηκε εναντίον των Κωμιακτών με εξώδικο!!!

Η Θεοσκέπαστη, αποτελεί από την ίδρυσή της, το σύμβολο των απανταχού Κωμιακτών. Αποτελεί την Μητρόπολη της Κωμιακής την οποία τιμούν οι Κωμιακίτες με τον μέγιστο σεβασμό. Κάθε Κυριακή η Εκκλησία κατακλιζόταν από τους πιστούς Κωμιακίτες που θεωρούσαν δεδομένη υποχρέωσή τους την Κυριακή να πάνε στη Θεοσκέπαστη. Ποιος δεν θυμάται κάθε χρόνο την Μεγαλοβδομάδα την διαδικασία στολισμού του Επιτάφιου, όταν η Θεοσκέπαστη γινόταν το κέντρο συνάντησης των νέων της Κωμιακής (αγόρια και κορίτσια) που κατέφθαναν με λογής λογής λουλουδία και στην συνέχεια στάλιζαν τον Επιτάφιο. Ποιος μπορεί να λησμονήσει π.χ. την Μ.Παρασκευή όταν τα τροπάρια της ακολουθίας των Παθών τα έβαλλε ενאלάξ όλο το εκκλησίασμα. Ποιος δεν θυμάται τη «Ύρα» και την Μ. Παρασκευή και το Πάσχα, όταν όλο το χωριό συμμετείχε στις τελετές αυτές. Όταν η κορυφή της πορείας έφθανε στο Σχολείο και η ουρά ήταν ακόμα κοντά στον Κάφαλο. Ποιος δεν θυμάται τους αξιωματικούς ψάλτες Σταθάκη και Μπαϊρακάρη, που οι ψαλμωδίες τους προκαλούσαν κατάνυξη στους πιστούς;

Και ξαφνικά, η αγαπημένη Θεοσκέπαστη, εμφανίζεται να στρέφεται με εξώδικο εναντίον των Κωμιακτών. Η ενέργεια αυτή των εμπνευστών του εξώδικου, έφερε αναστάτωση και θλίψη στους Κωμιακίτες. Και το εξώδικο αυτό στάληκε για ποιον λόγο; Επειδή, όπως αναφέρεται σε αυτό, ο Ιερός Ναός τυγχάνει αποκλειστικός κύριος, κάτοχος και νομέας του Πνευματικού Κέν-

τρου Κωμιακής και ότι παρά τις συνεχείς οχλήσεις του Ναού, η Διοίκηση του Πν.Κέντρου αρνείται να παραδώσει τα κλειδιά. Επίσης ότι σε συνάντηση που έγινε μεταξύ αντιπροσωπείας Κωμιακτών και του Σεβασμιότατου Μητροπολίτη, αναφέρθηκαν

Από τον Βασίλη Γ. Αλιμπέρτη Δικηγόρο στον Αρειο Πάγο

στην «αυθαίρετη» και «παράνομη» αυτή συμπεριφορά και ζητήθηκε να παραδοθούν τα κλειδιά του Πνευματικού Κέντρου.

Σύμφωνα με μαρτυρίες παλαιών Κωμιακτών, το οικοπέδο στο οποίο κτίστηκε η Θεοσκέπαστη, περιελάμβανε τον χώρο όπου είναι κτισμένη η Εκκλησία και την αυλή. Η αυλή ξεκινούσε από τις παλαιές σκάλες, οι οποίες ήταν πιο στενές από τις σημερινές, και έφθανε μέχρι το όριο του Αγ. Αρτεμίου, δηλ. το δεξιά κλίτος του Ναού. Το τμήμα του εδάφους που εκτεινόταν πέραν από το όριο αυτό προς νότο μέχρι εκεί που συναντάται με τον δρόμο που περνάει μπροστά από το Πν.Κέντρο ήταν ένας χώρος έξω από τα όρια της Εκκλησίας, κατωφερής (κατρακίλα, άσπα), και εκεί υπήρχαν υπολείμματα (ερείπια) από παλαιά κτίσματα. Δηλ. ο χώρος αυτός δεν ανήκε στην Εκκλησία, ήταν έξω από τα όριά της. Μάλιστα όπως θυμούνται οι παλαιοί, στο σημείο αυτό ένας γανωτήριος που ερχόταν στην Κωμιακή, χρησιμοποιούσε αυτόν τον χώρο για να αποθέσει τα σπυρίδια του.

Σύμφωνα με το Ελληνικό Δίκαιο για να αποκτήσει κάποιος κυριότητα με παράγωγο τρόπο σε ακίνητο, πρέπει να συντρέξουν αθροιστικά δύο προϋποθέσεις: 1) σύνταξη συμβολαιογραφικού εγγράφου απόκτησης του ακινήτου (αγορά, δωρεά, κληρονομία κλπ) και 2) μεταγραφή του συμβολαίου στο οικείο υποθηκοφυλάκειο. Άλλος τρόπος κτήσης κυριότητας με παράγωγο τρόπο δεν υπάρχει και όπως ισχυρίζεται δικαίωμα κυριότητας επί ακινήτου χωρίς να πληρούνται και οι δύο αυτές προϋποθέσεις, κάνει λάθος.

Το κτίριο όπου στεγάζεται το πνευματικό κέντρο, σύμφωνα με διηγήσεις πολλών ανθρώπων, αλλά και σύμφωνα με πολλά σχετικά δημοσιεύματα κυρίως στην εφημερίδα «Κορωνίδα», κτίστηκε με την συνδρομή των Κωμια-

κτών, τόσο με χρήματα, τα οποία συγκέντρωσαν με εισφορές, όσο και με την προσωπική τους εργασία. Και ο χώρος αυτός χρησιμοποιείται για διάφορες εκδηλώσεις οι οποίες αφορούν όλο το χωριό από τότε που κτίστηκε μέχρι τώρα δηλ. για πάνω από 35 συναπτά έτη.

Επώνυμη στην στέγη του Πνευματικού Κέντρου, επετίθηκε η αυλή της Εκκλησίας. Η επέκταση αυτή, δεν συνιστά κτήση κανενός δικαιώματος κυριότητας ούτε του επικείμενου ακινήτου (Ιερός Ναός) επί του υποκειμένου, ούτε του υποκειμένου (Πνευμ.Κέντρο) επί του επικείμενου.

Όπως προανέφερα, το οικοπέδο επί του οποίου κτίστηκε το Πνευματικό Κέντρο, είναι έξω από τα όρια του οικοπέδου όπου κτίστηκε η Εκκλησία και εκτεινόταν η παλαιά αυλή της. Θεωρώ όμως σκόπιμο να επιστημονώ, ότι ακόμα και σε κοινό οικοπέδο στο οποίο υπάρχουν πάνω από μία ιδιοκτησίες, ισχύουν τα εξής: Σε νησιά του Αιγαίου, όπως είναι η Νάξος, εφαρμόζεται εθιμικό δίκαιο στα ακίνητα και όχι ο κανόνας του Ρωμαϊκού και Βυζαντινού δικαίου: «τα επικείμενα ήκει τοις υποκειμένοις». Ο ιδιοκτήτης συνεπώς της γης, του οικοπέδου, δεν ήταν αυτόματος και ιδιοκτήτης του συνόλου της ανεγειρόμενης επί αυτού οικοδομής. Αντίθετα στα διάφορα κτίρια ο ιδιοκτήτης του ανωγειού και του κατωγειού συχνά ήταν διαφορετικά πρόσωπα, ενώ χωριστή ιδιοκτησία μπορούσε να συνιστά το δώμα, ο κάτοχος του οποίου είχε σε αυτό δικαίωμα να ανεγείρει σε αυτό νέα οικοδομή. Σύμφωνα λοιπόν με το εθιμικό δίκαιο το οποίο εφαρμόζεται και σήμερα που αφορούσε την οριζόντιο ιδιοκτησία στα νησιά, ο ιδιοκτήτης κάθε ορόφου ήταν αποκλειστικός κύριος του ορόφου που του ανήκε. Ο τρόπος επομένως με τον οποίο εφαρμόστηκε η οριζόντιος ιδιοκτησία στα νησιά οδήγησε σε δικαιώματα χωριστής, αποκλειστικής ιδιοκτησίας για τον κύριο κάθε ορόφου.

Η Κωμιακή, ένα ορεινό και απομακρυσμένο χωριό, που οι κάτοικοι της αγαπούσαν την εργασία, την ησυχία και την Θρησκεία, έχει ανάγκη να σκύψουν λίγο και σε αυτήν, με συμπάθεια και η τοπική Εκκλησιαστική Αρχή και η Πολιτική Ηγεσία (Δήμος Νάξου). Έχουν θητεύσει στην Κωμιακή ενάρτοι ιερείς με τους οποίους οι Κωμιακίτες συνδέθηκαν με ισχυρό δεσμό (λ.χ. παπά Γληόρης, παπά Στυλιανός, παπά Γιώργης κ.ά), όταν κάθε Κυριακή στη Θεοσκέπαστη υπήρχε το αδιαχώρητο από την αθρόα προσέλευση, για να εκκλησιαστούν, όλων των Κωμιακίων. Και η Κωμιακή έχει την ευλογία από την Θεοσκέπαστη της.

ΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΤΗΣ ΚΩΜΙΑΚΗΣ. ΤΙ ΚΑΝΕΙ Ο ΔΗΜΟΣ;

Όπως γνωρίζουμε όλοι, οι κληρονόμοι του αξιωματικού Σταθάκη (Ευστάθιου Χωριανόπουλου), πρότειναν στον Δήμο Νάξου να διαθέσουν την κατοικία και το ξυλουργείο του Σταθάκη, για την δημιουργία Μουσείου της Κωμιακής. Η ίδρυση και λειτουργία Μουσείου στην Κωμιακή αποτελεί επιθυμία πολυετή των Κωμιακτών. Γι' αυτόν τον λόγο, η προσφορά αυτή των κληρονόμων του Σταθάκη, ήταν «μιάνα εξ ουρανού», διότι το κτίριο είναι σε κεντρικό σημείο του χωριού, έχει πρόσβαση την Πλατεία Ροδώνων, αλλά και υπάρχουν εκθέματα (ιστορικά, λαογραφικά κλπ), τα οποία πρέπει να εκτεθούν.

Με αυτές τις σκέψεις, οι κληρονόμοι του Σταθάκη συναντήθηκαν το 2012 με τον κ. Δήμαρχο Νάξου και Μικρών Κυκλάδων και του παρέδωσαν σχετική επιστολή, με την οποία του εξεδίλωναν την επιθυμία τους, της παραχώρησης αρχικά για 25-30 χρόνια του διόρφου οικήματος, και επανεκτίμηση μετά την πάροδο των 30 ετών.

Η στάση του κ. Δημάρχου, δυστυχώς ήταν αρνητική, και μάλιστα μία εκ των κληρονόμων της οικογένειας Σταθάκη, αντιμετώπιστηκε με προσβλητικό τρόπο από τον Δήμο, επειδή υπήρχε ο χρονικός περιορισμός των 30 ετών παραχώρησης, ενώ ο κ. Δήμαρχος ήθελε ισόβια παραχώρηση. Μάλιστα τη στάση του αυτή την δικαιολόγησε και εκ του γεγονότος ότι υπήρχε και άλλο αίτημα για την συντήρηση του Πύργου της Αγιάς και ότι ο Δήμος δεν μπορούσε να διαθέσει τόσα χρήματα.

Του εξηγήσαμε του κ. Δημάρχου, ότι δεν έχει καμία οικονομική σχέση η δαπάνη συντήρησης του Πύργου της Αγιάς, με τις εργασίες ίδρυσης του Μουσείου της Κωμιακής. Του εξηγήσαμε ότι οι ίδιοι οι Κωμιακίτες με την προσωπική τους εργασία θα συμμετέχουν στις εργασίες επισκευής του κτιρίου, και ότι την δαπάνη αγοράς των υλικών θα γίνει προσπάθεια να την καταβάλουν οι Κωμιακίτες με έρανο, και αν χρειαστεί να συμμετάσχει και ο Δήμος, η δαπάνη αυτή δεν θα ήταν οπουδία.

Ο κ. Δήμαρχος υποσχέθηκε ότι θα συναντούσε Κωμιακίτες μέσα στις γιορτές, πράγμα που έκανε στις αρχές Γενάρη του 2013.

Όμως παρά την συνάντηση που έγινε, μέχρι τώρα (Αρχές Απριλίου του 2013), το εν λόγω θέμα, δηλ. της ίδρυσης και λειτουργίας του Μουσείου της Κωμιακής, δεν έχει τεθεί σε κανένα Δημοτικό Σύμβουλο, δηλ. απ' ότι φαίνεται, το αγνοούν. Μάλιστα σε τηλεφωνική συνομιλία με την Νομική Σύμβουλο του Δήμου, δήλωσε άγνοια για την συνάντηση που έγινε στις αρχές Γενάρη 2013 με τον κ. Δήμαρχο, ήτοι ότι δεν την ενημέρωσε σχετικά κανένας, και μας παρέπεμψε για το θέμα αυτό, στην αρνητική της γνωμάτευση που έδωσε πριν τα Χριστούγεννα 2012 και η οποία (αρνητική γνωμάτευση), οφειλόταν στην μη ισόβια παραχώρηση του κτιρίου.

Την παρέμβαση του Δήμου στο Μουσείο την θέλουν οι Κωμιακίτες, για να υπάρχει η αγίδα του Δήμου στο εγχείρημα αυτό. Σε διαφορετική περίπτωση, θα πρέπει οι Κωμιακίτες να ενεργήσουν από μόνοι τους στην ίδρυση του Μουσείου. Θα παραμείνει όμως ένα στίγμα στην τοπική Αρχή, τον Δήμο Νάξου, ότι για ένα τόσο σημαντικό θέμα, σε ένα τόσο σημαντικό χωριό της Νάξου, το οποίο από το 1835 ήταν έδρα του τότε ιδρυθέντος Δήμου Κορωνίδας, το οποίο διαθέτει πλούτο από πολιτιστικά στοιχεία, όπως θολωτό μηκυναϊκό τάφο, αρχαίο λατομείο στον Απόλλωνα με τον περίφημο κούρο, από το οποίο (αρχαίο λατομείο) προήλθαν πολλά αναθήματα των Ναξίων στην Δήλο, αρχαίο μώλο στον όρμο του Απόλλωνα, πολλούς νερόμυλους, πολλά εργαλεία παλαιών επαγγελματιών (λ.χ. σιδεράδων, κεραμοποιών, ειδών λαϊκής τέχνης κ.λπ.). Αυτές τις ενέργειες, σε μία πολιτισμένη κοινωνία, θα έπρεπε οι τοπικές αρχές να τις ευνοούν και όχι να τις αποτρέπουν. Πάντως το Μουσείο της Κωμιακής θα προχωρήσει παρά την εκκωφαντική απουσία του Δήμου και του κ. Δημάρχου, με πρωτοβουλία των Κωμιακτών.

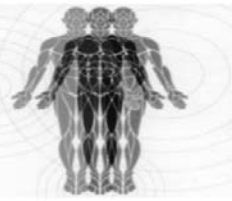
ΑΦΟΙ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΑΝΔΡΗ Ο.Ε.

ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

ΦΑΡΩΝ 5-7, ΓΑΛΑΤΣΙ

ΤΗΛ. 210-2928118, ΚΙΝ. 6977-001322

Φραγκίσκου Έφη
Φυσιοθεραπεύτρια
Θεραπεύει κατ' οίκον

τηλ: 694 62 35 759
e-mail: efi.f.rag@hotmail.com

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΧΩΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΒΛΑΧΟΕΡΓΗΣ

ΝΑΞΙΑΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ - ΓΕΝΙΚΕΣ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ
ΥΛΙΚΑ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ ΜΕ ΓΕΡΑΝΟ

ΓΑΛΑΤΣΙ: ΝΑΞΟΥ 21

ΤΗΛ. 210-2933023 - ΚΙΝ. 6977-437183

ΚΩΜΙΑΚΗ ΝΑΞΟΥ, ΤΗΛ. 22850-52217

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ν. ΚΟΡΡΕΣ 1912-1978

Φιλόλογος-Λυκειάρχης- από την Κωμιακή Νάξου

ο πολεμιστής του 1940, ο αγωνιστής της Εθνικής Αντίστασης, ο μαχητής της Παιδείας

Βιογράφηση-το πολεμικό του ημερολόγιο-το ημερολόγιο της Μ. Ανατολής

ένα βιβλίο του φιλόλογου Νίκου Ι. Λεβογιάννη

Κυκλοφόρησε πρόσφατα ένα νέο βιβλίο του συμπατριώτη μας φιλόλογου και πρώην Βουλευτή **Νίκου Ι. Λεβογιάννη**, αφιερωμένο στον Κωμιακή εκπαιδευτικό **Γεώργιο Ν. Κορρέ Λυκειάρχη**, πολεμιστή στον πόλεμο του 1940, στη συνέχεια στον ελληνικό στρατό της Μέσης Ανατολής, αγωνιστή της Εθνικής Αντίστασης, κυνηγημένο ακολούθως απ' τις εμφυλιοπολεμικές κυβερνήσεις την περίοδο 1946-1952, οι οποίες τον απέλευσαν από την εκπαίδευση την περίοδο εκείνη με ψευδέστατες κατηγορίες, ότι δήθεν έκανε κομμουνιστική προπαγάνδα στους μαθητές. Οι καταγγελίες εναντίον του προήλθαν από συναδέλφους του καθηγητές στο γυμνάσιο Νάξου όπου υπηρετούσε το 1946, από κομματικούς παράγοντες στη Χώρα Νάξου και από ένα τοπικό βουλευτή.

Μαζί με τον Κορρέ είχαν απολυθεί τότε τέσσερις ακόμη καθηγητές του γυμνασίου Νάξου Στ. Κορακίτης, Γ. Κορακίτης, Βαλαβάνης, Γερωντόπουλος). Τόσο ο Κορρέ, όσο και οι άλλοι καθηγητές που απολύθηκαν, δικαιώθηκαν από το Ανώτερο Πειθαρχικό Συμβούλιο του Υπουργείου Παιδείας και επανήλθαν στις θέσεις τους, αλλά οι διωγμοί εναντίον του Γ. Κορρέ δεν σταμάτησαν, αντίθετα εντάθηκαν. Η παρακολούθησή του ήταν ασφυκτική μέχρι τα μέσα της δεκαετίας του '50, για να συνεχιστεί αργότερα με την επιβολή της δικτατορίας του 1967, οπότε και αναγκάστηκε να παραιτηθεί πρόωρα απ' την υπηρεσία του.

Το βιβλίο αυτό, που αποτελείται από 80 σελίδες, είναι μια έκδοση που έγινε όπως γράφει ο συγγραφέας στον πρόλογο, με δαπάνες των εν ζωή αδελφών του (Μανώλη, Μιχάλη και Σοφίας) και της σύζυγού του Ειρήνης Ζουμή από τη Νάουσα Πάρου (Μαρουσής και Ανδρέα) και των ανιψιών τους (Δημήτρης

Ι. Κορρέ, Νίκου Ι. Λεβογιάννη, Γιάννη Θ. Κορρέ, Μαρίας Ι. Βιτζηλαίου, Ανδριανής Ν. Ζουμή, Γιώργου Α. Ζουμή και Μαρίας Α. Ζουμή).

Πέραν της συγκλονιστικής ιστορίας του Γιώργου Ν. Κορρέ, στο βιβλίο αυτό δημοσιεύεται ένα συγκλονιστικό και σπάνιο ντοκουμέντο, το **πολεμικό του ημερολόγιο**, γραμμένο κυριολεκτικά στην πρώτη γραμμή του μετώπου στον Ελληνοαλβανικό πόλεμο από τον Δεκέμβριο 1940 μέχρι τον Φεβρουάριο 1941. Όπως ο ίδιος καταγράφει στο ημερολόγιό του, αυτό γραφόταν καθημερινά τις ελάχιστες στιγμές ανάπαυλας που μπορεί να υπήρχαν στα χιονισμένα βουνά της Αλβανίας, μέσα στο αντίσκηνο και κάτω απ' τις ομοβροντίες των κανονιών και των όπλων του ολέθρου στην πρώτη γραμμή του μετώπου στα βουνά της Αλβανίας και μέχρι τη μέρα του τραυματισμού του.

Κι αυτό ήταν το παράπονο εκείνου του αγνού Έλληνα πολεμιστή, πατριώτη και δασκάλου. Ότι η πατρίδα

του τον αντιμετώπιζε, μετά την απελευθέρωση απ' τον ζυγό, ως «εχθρό», επειδή κάποιοι άκαπνοι και απόλεμοι οι ίδιοι, που κατέφυγαν σε διάφορα μέσα για να μην στρατευθούν την ώρα του πολέμου ή όσοι απ' αυτούς στρατεύτηκαν, να μην πάνε στην πρώτη γραμμή να πολεμήσουν, αυτοί κατηγορήσαν αυτόν τον πατριώτη ως «κομμουνιστή» και συνεπώς...επικίνδυνο για την πατρίδα και για τη...νεολαία!!!

Στον πρόλογο του βιβλίου γράφει ο συγγραφέας μεταξύ άλλων:

«Έχουν περάσει 35 χρόνια απ' τον πρόωρο θάνατο του θείου και καθηγητή μου **Γιώργου Νικ. Κορρέ** και μόλις φέτος, με αφορμή μια ομιλία μου στην Κωμιακή Νάξου με θέμα την Κατοχή και την Αντίσταση στο χωριό μου, στην οποία έκαμα μικρή αναφορά και στον ίδιο, αποφάσισα να μελετήσω αναλυτικά τους αγώνες και την ιστορία του, να καταγράψω τη ζωή του και να αναδείξω τους άδικους διωγμούς που υπέστη απ' την Πολιτεία...

Ο σεμνός εκείνος άνθρωπος, λιγομίλητος και πλατωνικός, σπάνια αναφερόταν στον εαυτό του. Από σκόρπιες συζητήσεις και ακριτομυθίες άναμεσα στ' αδελφια του, αλλά και από τις λιγοστός κουβέντες που είχε ακούσει απ' τον ίδιο, ελάχιστες ήταν συνολικά οι πληροφορίες μου, για τον πόλεμο του '40 ότι είχε πάθει στα πόδια κρουσπαγήματα, για τη Μέση Ανατολή ότι είχε ταλαιπωρηθεί στα στρατόπεδα συγκέντρωσης των Άγγλων, επειδή είχε πάρει μέρος στο κίνημα των ελλήνων στρατιωτών και ναυτών και ότι γι' αυτό τον είχαν χαρακτηρίσει ως κομμουνιστή. Μαθητής γυμνασίου στην Τραγιά της Νάξου (1960-1963) θυμάμαι ότι, όταν πήγαινα να του πάρω την εφημερίδα του, είχα αυστηρή εντολή να προσέχω να

είναι απέξω η «Βραδινή» και από μέσα «Τα Νέα», που δεν έπρεπε να φαίνονται.

Στο μυαλό μου στριφογύριζε πάντα μια φράση που είχα ακούσει στην εξόδιο τελετή του στις 5.9.1978 απ' τον εξάδελφό του **Στυλ. Κορρέ**, καθηγητή του Παν/μίου Αθηνών, που εκκρίνησε επικηδέιο λόγο: «...η **πολιτεία σε αδίκησε**» είχε πει μεταξύ άλλων.

Έκτοτε ένιωθα ανάγκη και χρέος να ερευνήσω, να μάθω το «γιατί» των διωγμών του, να ριζώ φως σε όσα υπέστη αυτός ο «καλός καθαθός» δάσκαλος και άνθρωπος.

Άρχισα την έρευνα στο σπίτι του έχοντας ελάχιστες ελπίδες ότι κάτι θα βρω. Συγκέντρωσα μπλοκάκια, τετράδια, σκόρπια χαρτιά, έγγραφα, φακέλους, χειρόγραφα με ομιλίες του, με φιλολογικές και παιδαγωγικές σημειώσεις, αδημοσίευτες εργασίες του με θέματα λογογραφικά από την Πάρο κ.α. Προσπαθούσα με δυσκολία να διαβάσω εκείνα τα όμορφα μα μικροκαμωμένα γραμματάκια του, φθαρμένα απ' το χρόνο.

Η διαίσθησή μου τελικά δεν με πρόδωσε. Βρήκα πολύ περισσότερα από όσα ήλπιζα. Και το πιο σημαντικό, βρήκα σ' ένα μικρό μπλοκάκι το «**Πολεμικό του ημερολόγιο στο αλβανικό μέτωπο**», γραμμένο κυριολεκτικά την ώρα της πορείας προς

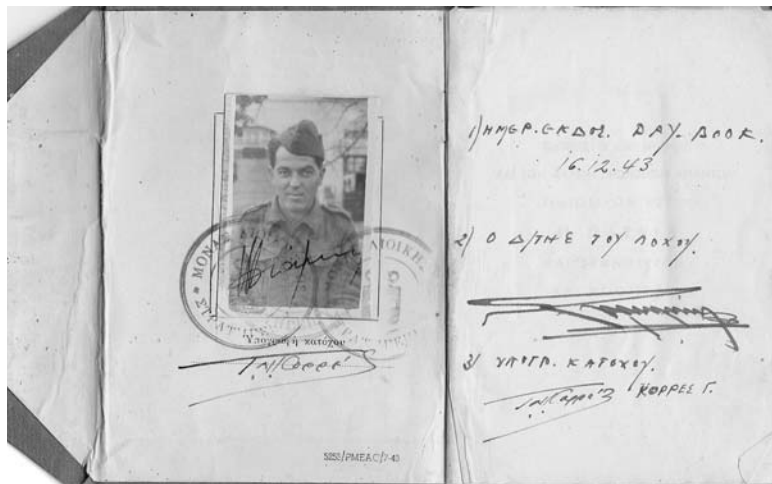
το μέτωπο, αλλά και της μάχης στη συνέχεια, κάτω απ' το αντίσκηνο, μέσα στα χιόνια, τα ατέλειωτα χιόνια, που τόσο τον βασάνισαν πάνω στα «καταραμένα βουνά» της Αλβανίας τον χειμώνα του 1940-1941.

Πρόκειται ομολογουμένως για ένα συγκλονιστικό κείμενο - ντοκουμέντο, με τις φοβερές εικόνες του πολέμου να ζωντανεύουν μέσα απ' τις λίτες εκφράσεις εκείνου του άριστου ελληνιστή.

Νιώθω βαθειά συγκίνηση που βρήκα αυτό το ντοκουμέντο, που το διάσωσα και το δημοσιεύω. Είναι ένα χρέος τιμής και ευγνωμοσύνης σ' εκείνον, αλλά και σε όλους τους αγωνιστές και ήρωες που πολέμησαν ενάντια στον φασισμό και το ναζισμό.

Οι λίγες αυτές σελίδες της ιστορίας του **Γιώργου Ν. Κορρέ**, ως είναι αιώνιο μνημόσυνο για τον ίδιο, αλλά και για τη σύζυγό του **Ειρήνη Ζουμή**, που βρέθηκε δίπλα του απ' τον καιρό των διωγμών του στην Πάρο και του συμπαραιστώθηκε αγγύγιστα ως το τέλος της ζωής του, αφοσιωμένη σύντροφος και συμπαραστάτης».

Το βιβλίο αυτό-ντοκουμέντο, διατίθεται δωρεάν απ' τα ανίψια του Γ. Ν. Κορρέ (Νικό Λεβογιάννη, Γιάννη Θ. Κορρέ, Μαρίας Ι. Βιτζηλαίου).

ΚΟΠΗ ΠΙΤΑΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΟΡΩΝΙΔΑΣ ΝΑΞΟΥ

Την Κυριακή 20 Ιανουαρίου πραγματοποιήθηκε, στην αίθουσα του συλλόγου μας, η καθιερωμένη εκδήλωση για την κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας.

Ήταν μια βραδιά που έστο και νοερά μας μετέφερε στα καφενεία της Κωμιακής,

Ο πρόεδρος του Συλλόγου Νίκος Χωριανόπουλος ενώ απονέμει τιμητική πλάκα στον Βασίλη Λιαούρη για την προσφορά του

φέρνοντας στον νου όμορφες εικόνες από τα γλέντια στο χωριό, αφού ήταν αφιερωμένη σε ένα από τα πιο αγαπημένα κωμιακίτικα τακίμια, την θρυλική Κολούμπια (Βασίλης Λιαγούρης - Κωστής Λυερός).

Με ιδιαίτερη χαρά λοιπόν υποδεχτήκαμε αυτή τη φορά τον κ. Βασίλη Λιαγούρη στον σύλλογο, που ήταν άλλωστε και το τιμώμενο πρόσωπο, μαζί με την οικογένεια του αλλά και την οικογένεια του Κωστή Λυερού μιας και ο ίδιος δεν βρίσκεται πια ανάμεσα μας.

Μας τίμησαν με την παρουσία τους επίσης, ο δήμαρχος Γαλατσίου, κ. Κυριάκος Τσίρος, δημοτικοί σύμβουλοι, πρόεδροι και εκπρόσωποι συλλόγων, πολλοί διακεκριμένοι Κωμιακίτες αλλά και πλήθος μελών και φίλων του συλλόγου που κυριολεκτικά κατέκλυσαν την αίθουσα.

Η βραδιά ξεκίνησε με ένα σύντομο χαιρετισμό από τον πρόεδρο του συλλόγου, κ. Νίκο Χωριανόπουλο και ακολούθησε ο καθιερωμένος αγιασμός για τη νέα χρονιά από τον πατέρα Θεόδωρο Αρσλάνογλου καθώς και η κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας.

Το δεύτερο μέρος της εκδήλωσης ξεκίνησε με ένα βίντεο - αφιέρωμα στην Κολούμπια που ετοίμασαν τα μέλη του συλλόγου ειδικά γι' αυτή τη βραδιά. Οι εικόνες που προβλήθηκαν ξύπνησαν μνήμες, συγκίνησαν και έφεραν στα μάτια δάκρυα νοσταλγίας.

Αμέσως μετά ακολούθησε η απονομή των τιμητικών βραβείων από τον πρόεδρο του συλλόγου, στον κ. Βασίλη Λιαγούρη και στον γιό του Κωστή Λυερού, κ. Μιχάλη Λυερό.

Όμως μια βραδιά που είναι αφιερωμένη σε δύο παραδοσιακούς μουσικούς δεν θα μπορούσε να κλείσει χωρίς τραγούδι και χορό. Το μουσικό μέρος ξεκίνησε λοιπόν, με την αναβίωση ενός κωμιακίτικου γλεντιού της δεκαετίας του 70 σε ένα καφενείο της Κωμιακής από την ομάδα χορού του συλλόγου. Οι δάσκαλοι της ομάδας Αποστόλης Ψαρρός και Φοίβος Καρακωσταντής, μαζί με τον Βασίλη Χωριανόπουλο, ξόδεψαν αρκετά «χιλιάρικα» στα βιολιά (συνόδεψαν ο Μιχάλης Κρητικός στο βιολί, ο Κωστής Κρητικός στο λαούτο και η Βούλα Λυερού στο τραγούδι) για να χορέψουν τις Μαριλένα Κορρέ, Μίνα Βιτζηλαίου, Σοφία Λουδάρου, Γεωργία Καούρη, Αργυρώ Σαντορινναίου και Κατερίνα Καραμπίνη, ενώ τον ρόλο του κεραιστή ανέλαβε ο αντιπρό-

εδρος του συλλόγου Μιχάλης Βιτζηλαίος.

*Απόψε την Κολούμπια τιμά ο σύλλογος μας
Τακίμι που ξεσήκωνε με γλέντια το χωριό μας*

Έχουμε πάντα στη μνήμη μας εκείνο το τακίμι.

*Με το Λιαούρη στο βιολί, γλέντι ήτανε ετούτο
Με τον Κωστή το Λυερό, τραγούδι και λαούτο*

Η Κολούμπια με κέφια έδωχ' όλα τα σεκέτσια.

*Τα χρόνια κι αν περάσανε εκείνα δεν ξεχνιούνται
Οι νέοι τα μαθαίνουνε και οι παλιοί θυμούνται.*

Με αυτούς τους στίχους της Ρένας Κεραμιώτη - Ψαρρά, η οποία έγραψε και τα κοτσάκια για τις πλακέτες που απονεμήθηκαν στην Κολούμπια, την όμορφη φωνή της

Βούλας Λυερού, το πλήθος των μουσικών που παραβρέθηκαν στην εκδήλωσή μας και το ασταίρευτο κέφι των παρευρισκόμενων το γλέντι μόλις ξεκινούσε και κράτησε μέχρι πολύ αργά το βράδυ!

Αξίζει λοιπόν να ευχαριστήσουμε τον Γιώργο Λυερό στο βιολί και το τραγούδι, που μετά από πολλά χρόνια έπαιξε και πάλι σε εκδήλωση του συλλόγου, τους πάντα παρόντες Μιχάλη Κρητικό στο βιολί και Κωστή Κρητικό στο λαούτο και το τραγούδι, τον Μανώλη Πρεβενιό στο βιολί που βοηθάει επίσης όποτε χρειαστεί και τους νέους φίλους του συλλόγου τον Θεολόγο Θεοδοσίου στο λαούτο και τον Παντελή Λογοθέτη στο βιολί.

Ευχόμαστε κι ελπίζουμε τέτοιες αξέχαστες στιγμές να μπορούμε να τις ζήσουμε και σε άλλες εκδηλώσεις του συλλόγου!

ΚΥΡΙΑΚΗ ΓΕΩΡΓ. ΧΩΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΦΙΛΟΛΟΓΟΣ

ΠΑΡΑΔΙΔΕΙ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Τηλ. 210-2018686, Κιν. 6942-990861

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΒΙΤΖΗΛΑΙΟΣ

Επισκευές - Κατασκευές
Εμπόριο Μουσικών Οργάνων
Ανταλλακτικά - Αξεσουάρ
Καποδιστρίου 20, Γαλάτσι

Τηλ. 210-2135995, Κιν. 6937-808488

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΜΥΛΩΝΑ

Πτυχιούχος Φιλολόγος Κλασικής Φιλολογίας
Φιλοσοφικής Σχολής Πανεπιστημίου Αθηνών

Παραδίδει

ΑΡΧΑΙΑ, ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ, ΕΚΘΕΣΗ, ΛΑΤΙΝΙΚΑ
ΣΕ ΜΑΘΗΤΕΣ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ-ΛΥΚΕΙΟΥ

τηλ. 210-2517381, κιν. 6942-244378
e-mail: Katerinamy@gmail.com

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΘΑΝΑΤΟΙ

♦ Στις 5 Μαρτίου απεβίωσε και κηδεύτηκε στο νεκροταφείο Χαλανδρίου ο Γεώργιος Χωριανόπουλος του Δημητρίου ετών 79 (Ταμπάκης) στους οικείους του θερμά συλλυπητήρια.

♦ Απεβίωσε στην Αθήνα η Φλώρα Μ. Αλιμπέρτη (νύφη του Ψητοκώτσου), ετών 43, αφήνοντας ορφανά τρία ανήλικα παιδιά.

Ο Σύλλογος συμμετέχει στο βαρύ πένθος της οικογένειας.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ ΕΤΩΝ 48

Ήταν βράδυ στις 16 Απριλίου και βρισκόμαστε στο Σύλλογο με μια μεγάλη παρέα συζητώντας, όταν εντελώς ξαφνικά μάθαμε το θλιβερό μαντάτο. ΠΕΘΑΝΕ Ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΤΟΥ ΤΖΕΚΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΝΝΑΣ (εγγονός του Νικοέγγη). Βουβαμάρα, σοκ άπιστευτο κοιτάσαμε ο ένας τον άλλο απορημένοι μη μπορώντας να βγάλουμε λέξη.

Ο Γιώργος ένα θαυμάσιο όμορφο παλληκάρι 48 μόλις ετών πέθανε εντελώς ξαφνικά αφήνοντας πίσω την σύζυγό του, μια νέα εξαιρετική κοπέλα, δύο ανήλικα αγγελούδια 12 και 9 χρονών αντίστοιχα, τους γονείς και τα αδελφία του.

Δεν πρόλαβε να χαρεί τη ζωή και τα παιδιά του έφυγε γρήγορα - πολύ γρήγορα βυθίζοντας σε απόγνωση την πολυμελή του οικογένεια.

Μια λαοθάλασσα κατέκλυσε το Β' νεκροταφείο στην κηδεία του να συμπαρασταθεί σ' αυτό το απίστευτο που συνέβη.

Δεν υπάρχουν λόγια περιγραφής σ' αυτό το τραγικό σενάριο που γράφτηκε, μια λέξη μόνο ΥΠΟΜΟΝΗ - ΚΟΥΡΑΓΙΟ.

Από το Σύλλογο ευχόμαστε να απαλύνει ο Θεός την ψυχή απ' αυτήν την σκληρή δοκιμασία.

Δέσποινα Δημοπούλου - Κορρέ (του Σαδομιχάλη)

Μέσα σ' αυτόν τον χειμώνα (στις 15 του Φλεβάρη) τον θλι-

βερό και κακορίζικο από κάθε αποψη, έφυγε από τη ζωή, η εξαδέλφη μου η Δέσποινα, του Σαδομιχάλη, αφού πάλεψε 14 χρόνια με τον καρκίνο. Ήφερε από την αρχή την σοβαρότητα της κατάστασης της, αλλά αγωνιζόταν παλικαρίσια, γιατί όπως έλεγε, είχε παιδιά να μεγαλώσει και να παντρεύει, τον Κώστα της. Το παιδί το μεγάλωσε, το έκανε παλικάρι, αλλά δεν πρόλαβε να το δει γαμπρό.

Όλα τα χρόνια της ασθένειας της είχε στήριγμα τον άντρα της τον Θανάση, αλλά έφυγε λίγους μήνες πριν από εκείνη, από την ίδια ασθένεια και έτσι ήπια και το πικρό ποτήρι του χαμού του συντρόφου της.

Η Δέσποινα ήταν μια καλή γυναίκα. Εκτός από καλή σύζυγος και μητέρα, ήταν και άτομο με προοδευτικές ιδέες και ασχολήθηκε και με τα κοινά. Πριν από πολλά χρόνια υπήρξε και πρόεδρος του Συλλόγου.

Δυστυχώς έφυγε νωρίς εκείνη και ο άντρας της, αφήνοντας το γιο του χωρίς την παρουσία τους, αλλά με πολλούς συγγενείς που τον αγαπάνε και του συμπαραστέκονται.

Καλό ταξίδι Δέσποινα και όλοι εμείς που σ' αγαπάμε θα σε θυμόμαστε.

Η εξαδέλφη σου η Σοφία τ' Αυγουστή.

♦ Αρχές Φεβρουαρίου του 2013 έφυγε από κοντά μας ο Μάρκος Γ. Βιτζηλαίος-Στοβομάρκος.

Ο Μάρκος, ήταν γιος του Στοβογιώργη, ενός από τους πρώτους ταχυδρόμους του χωριού, μαζί με τον Μαύρο και τον

Καρούση, τότε που τα «αποδοσίδα» μεταφέρονταν με τα καΐκια, τα μούλάρια και στα σπίτια, με τον ώμο.

Είχε παντρευτεί την Παρασκευή της Ζαχαρούλας, η οποία έφυγε από τη ζωή πριν τέσσερα, περίπου, χρόνια και μαζί της απέκτησε πέντε παιδιά.

Το 1964 ο Μάρκος, όπως και πάρα πολλοί Κωμιακίτες τότε, μαζί με την οικογένειά του, πήρε τον δρόμο της ξενιτιάς, φτάνοντας στην Αθήνα για ένα καλύτερο μέλλον. Άγνωστο περιβάλλον για όλους και, μάλιστα, ο μεγάλος του γιος ο Γιώργος, μην μπορώντας να προσαρμοστεί στο καινούργιο του σχολείο, ξαναγύρισε μόνος του στην Κωμιακή και κοντά στον παππού του το Στοβογιώργη και τη γιαγιά του... «εξοχολισε». Φυσικά, εφόσον η οικογένεια παρέμεινε στην Αθήνα, αναγκάστηκε να επιστρέψει.

Ο Μάρκος, εργάστηκε σκληρά, φτιάχνοντας μια ωραία οικογένεια και μια καλή σειρά.

Παίρνοντας τη σύνταξη, επέστρεψε πίσω στον Κάμπο, όπου ακόμη γένος και ορεξάτος, έφτιαξε σπίτι, αμπέλια και, μάλιστα, πριν από χρόνια βρέθηκαν πολλές φορές εργάτης στα κτήματά του.

Τα τελευταία χρόνια, βρισκονταν στη Χώρα, όπου είχε προνοηθεί να έχει ένα σπίτι για τα γεράματα και τον γιατρό ή τον συνάνθρωπο κοντούτερα, σε ώρα ανάγκης.

Για τελευταία κατοικία, επέλεξε ο ίδιος τον τόπο γέννησης, την Κωμιακή. Θερμά συλλυπητήρια στην οικογένειά του...

Γεώργιος Α. Κρητικός

Έφυγες ... 12/12/2012 ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΛΙΜΠΕΡΤΗΣ (ΓΟΥΣΤΟΠΙΝΗΣ)

Σ' ευχαριστώ για όλα τα όμορφα, τα αληθινά που μου έμαθες να αγαπάω...

Φάρο στη ζωή μου τα λόγια και οι πράξεις σου... Πολύτιμη, μοναδική μου Πατέρα!!

Λίσα Ιω. Αλιμπέρτη

Απεδήμησεν εις Κύριον... Στέλλα Κορρέ-Σιδερέη

Μια χαρακτηριστική φυσιο-

γνωμία της Κωμιακής μας άφησε χρόνια, και πέρασε στην αιωνιότητα....

Η Στέλλα Κορρέ Σιδερέη, η Σιδεροστέλλα, η Στέλλα του Φραγκούλη όπως την ήξεραν όλοι, έφυγε από τη ζωή...πλήρης ημερών, ύστερα από πολλά προβλήματα υγείας.

Αν και άτομο με ειδικές ανάγκες, ποτέ δεν το έβαλε κάτω, ποτέ δεν ένιωσε τον εαυτό της κατώτερο των άλλων...αγωνιζόταν από μικρή στα κτήματα, κάνοντας όλες τις, κοπιαστικές για μια γυναίκα, γεωργικές εργασίες...έσκαβε, έσπερνε, είχε αμπέλια και γενικά ήταν μια κοινωνική αγρότισσα.

Θα λείπει από την Εμπλαωμένη, όπου για πολλές δεκαετίες μοιράζονταν τα ποτίσματα απ

τη στέρνα, με τους αείμνηστους Ραυτογιάννη, Ραυτοστελιανό και Νικολάου και παρόλες τις προστριβές που είχαν τότε, ποτέ, δεν κρατούσε κακία και πάντα ζητούσε τη βοήθειά τους σε μια δύσκολη στιγμή...Τις περισσότερες φορές, την έβρισκες μέσα στο δρόμο για να.... «ξαονίσει τον αό» και να πάει το νερό στο χωράφι της, ή αν είχε τελειώσει τις δουλειές της, έφαγε αμάξι για το χωριό...

Επίσης, θα λείπει από το Γκι-σέ, τη Χωστή, τα Ισώματα, του Τσουλάκι για τα καρύδια, και γενικά απ' όλο το χωριό...

Ήταν συχνός επισκέπτης στα χωριά και τη Χώρα, με σκοπό την προώθηση των προϊόντων της και φυσικά, τακτική πελάτισσα στα λεωφορεία....

Θερμά συλλυπητήρια στην οικογένειά της...

Γεώργιος Α. Κρητικός

ΕΦΥΓΕ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ Ο ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΑΝΔΡΗΣ (του Χαρβατζηδοκωσταντή)

Έφυγε από τη ζωή ο συγχαριανός αγαπητός σε όλους Στυλιανός Ανδρής σε ηλικία 59 ετών.

Η κηδεία του έγινε την Τρίτη 29/1/2013 στον Ιερό Ναό Αγίου Αντωνίου στα Άνω Πατήσια.

Θερμά συλλυπητήρια στην γυναίκα του, στα παιδιά του, στην εγγονή του, και τα αδελφία του.

Πάννης Ε. Πρεβενιός

Ελισάβετ Αλιμπέρτη

Στις 27-4-2013 έφυγε από κοντά μας σε ηλικία 100 ετών η Ελισάβετ Αλιμπέρτη, χήρα Γεωργίου, θυγ. Μιχαλοέγγη (Γεώργ. Μιχ. Κορρέ) από την

Αγιά. Γεννήθηκε το 1913. Εκανε πολυμελή οικογένεια με τον Αλιμπεροέγγη, γιο του Αλιμπερτοκοωσταντή που αποτελείτο από 9 παιδιά. Πριν από 20 χρόνια έχασε την Ειρήνη της, την δασκάλα (8η κατά σειρά), σε ηλικία 41 χρονών και πριν από 4,5 μήνες έχασε τον Γιάννη της (3ο κατά σειρά), σε ηλικία 76 ετών. Την περίοδο της κατοχής είχε ήδη τα 5 από τα 9 παιδιά της, και χάρη στην αυταπάρνησή της, κατάφερε να τα επιβιώσει όλα. Γέννημα θρέμμα της Αγιάς, έζησε με αξιοσπρέπεια όλα της τα χρόνια, και ευτύχησε να αποκτήσει εκτός από τα 9 παιδιά, 20 εγγόνια και 8 διεγγονα.

Ήταν από τις πιο αξίες γυναίκες της Κωμιακής. Αιωνία της η μνήμη.

♦ Πέθανε στην Αθήνα η Κατοίσα Σοφία κόρη του αείμνηστου Σταθάκη.

♦ Πέθανε ο Μάρκος Γ. Βιτζηλαίος του Στοβοέγγη.

♦ Πέθανε η Σοφία Ι. Χωριανούλου (Αρτημιολιάννα).

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

♦ Ο Θόδωρος και η Ειρήνη Κορρέ, κάτοικοι Αμπράμ Νάξου, προσέφεραν το ποσό των 100 ευρώ για την εφημερίδα, στη μνήμη των γονιών τους.

♦ Ο Κορρέ Βαγγέλης του Νικολάου προσέφερε 100 ευρώ στον Σύλλογο για συνδρομές και εφημερίδα.

♦ Ο Λιαούρης Βασίλης προσέφερε 50 ευρώ.

♦ Ο Καρούσης Νικόλαος γαμπρός του Λιαουροβάσου προσέφερε 20 ευρώ και η κόρη του Λιαουροβάσου Κούλα 20 ευρώ.

♦ Ο Χωριανόπουλος Γιώργος του Κωσταντάκη προσέφερε 20 ευρώ.

♦ Η Λεβογιάννη Μαρία της Βαρβάρας προσέφερε 20 ευρώ.

♦ Η Στάη Σοφία δασκάλα προσέφερε 25 ευρώ.

ΝΕΟΙ ΦΟΙΤΗΤΕΣ

Ο Νικόλαος Μήσιος του Γεωργίου και της Σοφίας Στάη (του Σταογιάννη), πέτυχε στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών Αθηνών. Επίσης είναι πτυχιούχος του Παιδαγωγικού Τμήματος Δημοτικής Εκπαίδευσης Αθηνών και εργάζεται ως αναπληρωτής δάσκαλος.

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΕΛΕΤΩΝ
ΚΗΔΕΙΕΣ - ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ - ΣΤΕΦΑΝΙΑ - ΤΑΞΙΔΙΑ
ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΕΡΑΜΙΩΤΗ & ΥΙΟΥ
Ηρακλείτου 28 Γαλάτσι
Τηλ. 210-2910582, 210-2131706, Κιν. 6977-416023
ΑΝΟΙΚΤΑ ΚΑΘ' ΟΛΟ ΤΟ 24ΩΡΟ

«Εικόνες από μία άλλη Ελλάδα»

Μεγάλωσα σε ένα μικρό χωριό της Ακαρνανίας, στους πρόποδες των Ακαρνανικών Βουνών, στα ριζά της κυρά-Βγέννας. Εκεί στην δεκαετία του εξήντα πήρα τα πρώτα ακούσματα, τις πρώτες εικόνες, τις πρώτες νουθεσίες. Σημείο αναφοράς μου όπως και πολλών άλλων οι γονείς, και ειδικά η μάνα. Γυναίκα αγρότισσα, αγωνίστρια και στα χωράφια, και στο σπίτι, και στα παιδιά. Μια αγκαλιά ήταν όλο το χωριό, και αυτή μια αγκαλιά από μόνη της. Και φιλόξενη. Πολύ φιλόξενη. Στο σπίτι μας θα έβρισκε απάγκιο ο περαστικός, ο γυρολόγος, ο συγγενής. Και εκείνη η εποχή είχε πολλούς πλανόδιους που διέτρεχαν την ελληνική ύπαιθρο πουλώντας την πραμάτεια τους. Πραμάτεια, που στα μάτια μας φάνταζε απίστευτος πλούτος.

Μεγάλωσα με παραδείγματα σκληρής δουλειάς, σε έναν άγριο τόπο, που περισσότερο μόνο η ομορφιά της γης, και η φαντασία εμάς των παιδιών. Ιστορίες με ζωτικά, νεράιδες και φαντάσματα κάλυπταν στα όνειρά μας. Βοηθούσε και η φύση σε αυτό. Ελκυστική και καταπράσινη απλωνόταν μπροστά μας, και άντε μετά να ξέψει τα άτια του νου. Ο απόηχος της κοντινής πόλης και συνεπώς του πολιτισμού, έφτανε ως εκεί πάνω με κάποιες ελληνικές ταινίες από πλανόδιους κινηματογραφιστές και με τους λάτρεις του βουνού τα σαββατοκύριακα.

Το καλοκαίρι όμως το χωριό αποκτούσε ζωή. Αυτό συνέβαινε και στα γύρω κοντινά χωριά, καθώς γέμιζαν από παραθεριστές, οι οποίοι μην αντίζωντας την ζέστη ανέβαιναν στο βουνό να ξεκαλοκαιριάσουν. Ήταν και η μόνιμη παρότρυνση των γιατρών για υγεία εκείνη την εποχή. Οι χωριανοί αποκτούσαν έτσι ένα πενιχρό έσοδο, νοικιάζοντας δωμάτια και πουλώντας γάλα, ρίγανη, αυγά, και ότι άλλο έβγαζε ο τόπος. Πρόχειρα καλοκαιρινά σκιερά, τα γνωστά σε εμάς σαν «φραντζάτα» φτιάχνονταν με μασεστρία από φτέρη, στις αυλές των σπιτιών, για την κάψα του καλοκαιριού.

Όταν το καλοκαίρι έφευγε, έπαιρνε μαζί του και όλον αυτόν τον ετερόκλητο κόσμο, και η ησυχία επανερχόταν. Ο χειμώνας εκεί πάνω ήταν μοναχικός και βαρύς. Μας ξέχναγε ακόμα και ο Θεός. Ο μανιασμένος βοριάς, αλώνιζε τα απομεινάρια του καλοκαιριού και έφτιαχνε με τις ξερές πλέον φτέρες από τα σκιερά, σουρεαλιστικά σκηνικά. Το σφύριγμα του αέρα ανάμεσα στα ελάτια, έφτανε στα αυτιά μας και μας προξενούσε δέος με την απόκοσμη βουή του.

Παραμυθένια σκηνικά με παγωμένες πολιτείες ξεπρόβαλαν στα μάτια μας τα πρωινά. Τα παγωμένα μπαστούνια που κρεμόντουσαν από τα κεραμίδια, γίνονταν το παιχνίδι μας μέχρι ή αυτά να λιώσουν ή εμείς να παγώσουμε.

Η άνοιξη όμως, αν και αρκούσε αρκετά, μας αποζημίωνε και με το παραπάνω. Μυρωδιές από έλατο, ρετσίνοι, φτέρη, ρίγανη, θυμάρι, κέδρο, χορτάρι. Ένα μεθυστικό πάντρεμα της ανοιξιάτικης γης. Εμείς τις ζούσαμε τις εποχές και τις χαιρόμασταν. Οι έννοιες ήταν για τους μεγάλους.

Μεγάλωσα με ήχους τους κλαρίνου στα διάφορα υπαίθρια πανηγύρια. Με γεύση ψητού κάτω από δροσερά πλατάνια, να πανηγυρίζουμε και εμείς παρακολουθώντας τους χορευτές να κάνουν σάλτα στο τσάμικο και τις νέες να ακολουθούν σεμνές και χαμηλοβλεπούσες.

Παιδιά κοιτάζαμε κατά την ανατολή και λέγαμε πως από εκεί αρχίζει ο μεγάλος κόσμος. Πως θα μεγαλώναμε από εκεί θα αρχίζαμε το ταξίδι της ζωής. Η μετανάστευση ήταν δεδομένη. Η Γερμανία, η Αυστραλία, ο Καναδάς, τραβούσαν τους νέους σαν μαγνήτης. Η πρωτεύουσα ήταν άλλος ένα προορισμός, για τους πιο πολλούς.

Η πρωτεύουσα με τράβηξε και μένα. Για να μου σβήσει τις δυσκολίες των πρώτων χρόνων και να μου δημιουργήσει άλλες μεγαλύτερες. Τα θαύματα που ονειρεύτηκα παιδί πουθενά δεν τα βρήκα. Έτσι γιατί δεν υπήρχαν.

Οι μνήμες είναι ότι απέμεινε από εκείνη την εποχή. Μνήμες που με το πέρασμα του χρόνου, απαλλαγμένες από τα δύσκολα με γεμίζουν τρυφερότητα και νοσταλγία.

Όλο και πιο σπάνια γυρίζω σήμερα στο ορεινό χωριό στα πόδια της κυρά-Βγέννας. Η ηρεμία και το αίσθημα πληρότητας μόνο ο γενέθλιος τόπος στα προσφέρει απλόχερα.

Εικόνες ήθελα να με ταφέρω. Εικόνες από μία άλλη Ελλάδα, που ο πολιτισμός άργησε και ίσως δεν φτάσει απόλυτα ποτέ.

Ελάτε κλείνοντας να ταξιδέψουμε με τους στίχους του Αιτωλοκαρνανό ποιητή Κίμωνα Γαλάζη, που κατέχει ξεχωριστή θέση στην νεοελληνική λογοτεχνία.

«Ανοιξιάτικο»

Ψιλή βροχή ανοιξιάτικη το περιβόλι ραίνει.

Ο ήλιος με τα σύννεφα παίζει και τη βροχή.

Θεού χαρά το δέλι αυτό, και την ψυχή ευφραίνει, Τόσο, που ευχαριστήρια να υψώνει προσευχή.

Καλά χελιδονάκια μου περάστε και από μένα, Και του σπιτιού μου μια στιγμή τάρδετε την ηχώ. Μην κελαιζάτε μοναχά σε σπίνια ευτυχισμένα, Έτσι καλό και σίγουρο να δείτε γυρισμό.

Κορρέ Ευανθία

Η Ελλάδα υπό Γερμανική κατοχή

Οι Γερμανοί είναι εδώ. Δυστυχώς, ξανάρθαν και δεν πιστεύω να υπάρχει Ελλάδα που να έχει αντίθετη άποψη. Αρκεί να έβλεπε την φωτογραφία του Σόιμπλε στις εφημερίδες με τις μασέδες του ανοικτές σε ένα τρομακτικό μορφασμό, σαν να ετοιμαζόταν να μας δαγκώσει.

Έχουμε και τον Ολλανδό υπουργό Οικονομικών της Ευρωζώνης τον Γερούν, που θα ήθελε να μας πουλήσει ακτήβους όπως έκαναν οι πρόγονοι του, στις αποικίες που κατείχαν. Βλέπετε οι Ολλανδοί ήταν οι μεγαλύτεροι δουλεμπόροι στην ιστορία. Αλλά δεν θα μπορούσε κανείς να μας βιάσει, αν είχαμε ανθρώπους άξιους να μας κυβερνήσουν, αθηναίους ή άλλους που να θέλουν το καλό του τόπου και όχι το προσωπικό τους όφελος. Δυστυχώς αυτοί που ορίζουν τις τύχες μας είναι άνθρωποι χωρίς συνείδηση και χωρίς τιμή, αλλά και χωρίς ίχνος τοίπας, γιατί αν είχαν θα έψαχναν τρύπα να κρυφτούν και δεν θα έβγαζαν να μας πλένε συνεχώς ψέματα πως δεν θα υποστούνε άλλα μέτρα. Και όταν έρχονται οι υπάλληλοι της Τρόικας, τα μέτρα που μας επιβάθουν είναι πιο σκληρά από τα προηγούμενα, όπως και φόρους ατελειώτους και εξωφρενικούς, που μόνο σατανικά μυαλά μπορούν να επινοήσουν.

Στην επόμενη επίσκεψη της Τρόικας θα μας φορολογήσουν και τον αέρα που αναπνέουμε και τον ήλιο και τη θάλασσα μας που τη λιγουρεύονται. Και λέμε εμείς οι απλοί πολίτες: Πως γίνεται να παίρνουμε 400 ευρώ και να μας ζητάνε να πληρώσουμε 800, €; Πως γίνεται να πληρώσουμε ΔΕΗ και χαράτι και να φεύγει η μισή μας σύνταξη; Πως μπορούν οι εκβιαστές που μας κυβερνούν να μας απειθούν συνεχώς με κατασχέσεις και φυλάκιση, αν δεν πληρώσουμε ότι μας ζητούν. Πως θα πληρώσουν οι απολυμένοι, οι άνεργοι επαγγελματίες, οι χρεωκοπημένοι βιτέκνες, οι έμποροι με τα κλειστά μαγαζιά αφού δεν έχουν; Το μόνο που έχουν είναι δάνεια που δεν μπορούν να εξοφλήσουν όχι επειδή δεν θέλουν, αλλά επειδή δεν μπορούν. Θα θέλαμε να ξέραμε αν αυτοί οι κατά συρροή δολοφόνοι που σπρώχνουν χιλιάδες απειλησμένους στην αυτοκτονία, κοιμούνται ήσυχoi;

Τρώνε το φαί τους άνετα όταν τα παιδιά των πολιτών λιποθυμούν από αστία στα σχολεία; Όπως φαίνεται δεν τους νοιάζει καθόλου. Το μόνο που τους απασχολεί είναι οι στατισμομετρήσεις που δείχνουν (τρομαρά) ποιο κόμμα οι βγει σε επόμενες εκλογές και ποιο λαμόγιο είναι κατάλληλο για πρωθυπουργός.

Ο λαός όμως ήξει: Μαύρος σκύλος, άσπρος σκύλος, από κει βαστά κι εκείνος.

Αλλά ας μην επαναπαύονται. Ο προδομένος και ξεπουλημένος λαός, κάποια στιγμή, θα ξυπνήσει, θα βγει από την αδυναμία που τον έριξε η ανέχεια και η εξαθλίωση και θα πάψει να είναι θύμα και σύμφορο υποταγής και τότε θα έρθουν τα πάνω κάτω. Και δεν θα ξέρουν που να κρυφτούν.

Αυτά για τώρα. Εύχομαι σε όλους μας Καλό Πάσχα.

Σοφία Αιμιλιέρτη-Κορρέ

Στρατιωτική θητεία: Θα μπορούσε να μην είναι χαμένος χρόνος

Την χρονιά που μας πέρασε έγινε αύξηση της στρατιωτικής θητείας των νέων από εννέα σε δώδεκα μήνες λόγω (όπως μας είπαν) αυξημένων αναγκών.

Κάνοντας αναδρομή στην δική μου θητεία (πριν από πολλά χρόνια) και ρωτώντας τον γιο μου ο οποίος τελείωσε πριν 2 χρόνια διαπίστωσα ότι η φιλοσοφία και οι κατευθύνσεις τις υποτιθέμενης βασικής εκπαίδευσης έχουν παραμείνει οι ίδιες. Εξαιρώντας κάποιες συγκεκριμένες ειδικότητες όπως οι Λοκατζήδες, Αλεξίπτωτιστές και μερικές άλλες οι υπόλοιποι στρατεύσιμοι πάνε απλά ως βοηθητικό προσωπικό (αγαραίς και απομείλωσης) χωρίς καμία εκπαίδευση που θα έχει να κάνει με ουσιαστική προσφορά και συμμετοχή σε περίπτωση ο μη γένοιτο δύσκολης κατάστασης της πατρίδας μας. Κύριοι, Υπουργοί άμυνας, Στρατηγού, Υποστράτηγους και λοιποί Επιτελάρχες που σχεδιάζετε και υλοποιείτε την οργάνωση της άμυνας της χώρας μας, θεωρώ ότι έχει μείνει στις τακτικές του πολέμου του 1821', του Α' παγκοσμίου πολέμου και στο περι-

φημο "Αέρα Αέρα" στα βουνά της Πίνδου το 40' όπου η μάχη γινόταν σώμα με σώμα. Όλοι ξέρουμε πλέον ότι οι σύγχρονοι πόλεμοι γίνονται με τεχνολογικά μέσα από μακριά που δεν επιτρέπουν καν την οπτική επαφή των εμπλεκόμενων. Τα κλασικά κανόνια και οι οβίδες έχουν αντικατασταθεί με συστήματα μεγάλου βεληνεκούς αλλά και μεγάλης δύναμης πυρός που με ακρίβεια βολής του στόχου σε ελάχιστα μέτρα (για να μη πω πόντων και φανώ υπερβολικός) δεν αφήνουν κανένα περιθώριο αντίδρασης στον αντίπαλο. Φυσικά όλοι μας έχουμε ακούσει και γνωρίζουμε και για τα υπόλοιπα θαυμαστά όπλα της ανθρώπινης αγριότητας και θηριωδίας που έχουν να κάνουν με το χημικό, βιολογικό αλλά και πυρηνικό οπλοστάσιο που διαθέτουν όλο και περισσότερες χώρες!!! Με όλα αυτά λοιπόν τα σημερινά δεδομένα πιστεύω ότι το βάρος της εκπαίδευσης των απλών στρατιωτών θα έπρεπε να έχει να κάνει με μια ολιγομήνη εκπαίδευση πάνω σε θέματα προστασίας και βοήθειας πρώτα σε απο-

μικό επίπεδο των ίδιων αλλά και ουσιαστικής βοήθειας σε ανήμπορους όπως γυναίκες, παιδιά και γέροντες σε καταστάσεις έκτακτης ανάγκης όχι απαραίτητα μόνο πολέμου αλλά και σε φυσικές καταστροφές όπως σεισμούς, πλημμύρες και φωτιές! Αυτό πιστεύω θα ήταν το χρήσιμο όχι μόνο για τους στρατεύσιμους αλλά και για την κοινωνία ολόκληρη η οποία βλέπουμε ότι σε δύσκολες καταστάσεις δεν μπορεί να βοηθηθεί από μόνη της αλλά περιμένει την κρατική μηχανή η οποία τις περισσότερες φορές την αφήνει στο έλεος του Θεού!!! (Πρόσφατα παραδείγματα των τελευταίων χρόνων οι νεκροί και οι τραυματίες των σεισμών και των πυρκαγιών.)

Γιάννης Δ. Πρεβενιός

ΠΡΟΪΟΝΤΑ - ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟ ΝΑΞΟΥ
ΓΕΝΙΚΕΣ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ

ΑΦΟΙ ΦΡΑΤΖΕΣΚΟΥ

ΤΣΑΚΑΛΩΦ & ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΟΥ 8, ΓΑΛΑΤΣΙ
ΤΗΛ. 210-2918507

Τραυματίστηκε το παιδί στο κεφάλι;

Γράφει ο Παναγιώτης Λιανίς Ιατρός χειρουργός

Προηγήθηκε βέβαια η περιποίηση του τραύματος από το γιατρό, η εξακρίβωση των συνθηκών του ατυχήματος, η αδρά νευρολογική εξέταση, η καταγραφή των ζωτικών σημείων (αρτηριακή πίεση, σφύξεις, θερμοκρασία) και η εκτίμηση του επιπέδου συνειδήσεως του παιδιού σας.

Αναλαμβάνετε από τώρα την παρακολούθηση του παιδιού σας, έργο υπεύθυνου και σοβαρό, σε συνεργασία πάντα με το γιατρό. Ήλθε η στιγμή να αποδείξετε πόσο καλός γονιός είστε. Έφθασε η ώρα να αγρυπνήσετε στο προσκεφάλι του παιδιού σας. Ραγίζει η καρδιά σας από την αγωνία για την έκβαση. Ίσως να αισθάνεστε και τύψεις που δεν προλάβετε το ατύχημα, αλλά ηρεμήστε. Έγινε ένα πολύ συνηθισμένο ατύχημα, αναμενόμενο και αναπόφευκτο για κάθε παιδί. Θυμηθείτε ανάλογες δικές σας εμπειρίες, όταν και εσείς ήσασταν παιδιά.

ΑΦΥΠΝΗΣΗ: Ξυπνάτε το παιδί σας κάθε μία με μιάμιση ώρα, με στοργή και τρυφερότητα Γλυκά -γλυκά, όχι βίαια ξεκάστε κάθε μέριμνα για το αύριο. Απόψε ξευχάστε για να παρακολουθείτε το παιδί σας. Αν κοιμάται φυσιολογικά, αν αναπνέει κανονικά, αν αντιδρά στο ζήτημα, όπως πρέπει, αν γνωρίζει και έχει προσανατολισμό στο περιβάλλον.

ΚΑΝΕΙ ΕΜΕΤΟ: Μην ανησυχήσετε για έναν μέχρι τρεις εμετούς, με την προϋπόθεση να μην έχει φάει τίποτα ή να έχει πει από τη στιγμή του τραυματισμού. Ο εμετός που μας ανησυχεί είναι βίαιος και βγαίνει με ορμή και πίεση, σαν ρουκέτα. Επομένως απαγορεύεται κάθε τροφή και υγρό. Επικοινωνούμε με το γιατρό για πάνω από τρεις εμετούς. Επίσης μην ξεχνάτε ότι τα παιδιά αντιδρούν εύκολα με εμετό σε κάθε κατάσταση συναγερμού (stress).

Οπωσδήποτε το παιδί χρειάζεται ήρεμο και ήσυχο περιβάλλον. Απαγορεύεται αυστηρά να δει τηλεόραση και να διαβάσει. Ευχής έργο θα ήταν σαν μέτρο διαπαιδαγώγησης να διακοπεί, τώρα, κάθε σχέση παιδιού και τηλεόρασης, που δυστυχώς καθημερινά επιτίθεται κατά της σωματικής αλλά και της ψυχικής υγείας των παιδιών μας.

Λάθος μεγάλο να παρασυρθείτε από προφανή καλή γενική κατάσταση και να αμελήσετε, θεωρώντας τις οδηγίες του γιατρού υπερβολικές. Ο γιατρός έχει να αντιμετωπίσει έναν υπυπό εκθρό. Ξέρει πολύ καλά τι σημαίνει ΦΩΤΕΙΝΟ ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ, και το μοναδικό του όπλο είναι η παρακολούθηση.

Ούτε λεπτό δεν πρέπει να διαστάσετε, προκειμένου να ρωτήσετε ή να ζητήσετε διευκρινίσεις. Μη σκεφτείτε ποτέ ότι θα ενοχλήσετε το γιατρό ή ότι αυτό που θα ρωτήσετε είναι καζό!

- Υπογραμμίζω, εδώ, ότι κάθε πληροφορία που δίνετε στο γιατρό, όσο ασήμαντη και να φαίνεται, μπορεί να είναι καθοριστική.

- Θερμομέτρηση επιβάλλεται από την αρχή. Θερμοκρασία πάνω από 38 είναι λόγος άμεσης επανεξέτασης.

- Η μεταβολή του επιπέδου συνειδήσεως μπορεί αρχικά να εκδηλωθεί σαν υπνηλία. ΠΡΟΣΟΧΗ.

- Σκιές, διπλή όραση, χρώματα, λάμψεις ή φώτα, που τυχόν θα αναφέρει ότι βλέπει, είναι επείγουσα ένδειξη επανεκτίμησης.

- Ήχοι, σφυρίγματα, βόμβοι, που τυχόν αναφέρει ότι ακούει, επιβάλλουν επανεξέταση άμεσα. Επίσης, κάθε αλλαγή στη συμπεριφορά του παιδιού, καθώς και αδυναμία να κινήσει χέρι ή πόδι, όπως και κάθε αίσθημα μούδιασματος, σημαίνουν κατάσταση συναγερμού.

«Ες αύριον τα σπουδαία»

Θολό τοπίο στην ομίχλη η πατρίδα μας τα τελευταία χρόνια. Χωρίς προοπτική, χωρίς ξεκάθαρο προορισμό. Ημέτεροι και ξένοι παράγοντες έχουν φροντίσει για τούτο, στην εξυπηρέτηση των χρέους και στον βωμό της δήθεν ανάπτυξης. Ένας άπιστευτος εργασιακός μεσαίωνα επιβάλλεται βάνουσα, συνθλιβοντας ζωές ισορροπίας και προοπτικές. Κάθε διεκδίκηση, κάθε συνταγματικό δικαίωμα καταπατάται ανελέητα.

Βία, παντού βία.

Βία αισθάνεται ο πολίτης όταν του μειώνουν τον μισθό και την σύνταξη.

Βία όταν πράξεις νομοθετικού περιεχομένου περνούν «αβρόχοι ποσίν» από την βουλή.

Βία όταν αναγκάζεται να ζει κάτω από τα όρια της φτώχειας, χωρίς γιατρό και φάρμακα και να προστρέχει στα συσσίτια των δήμων για τον επούσιον.

Βία όταν βλέπει τα παιδιά του να είναι άνεργα, με σφραγισμένα τα όνειρά τους.

Βία όταν του επιβάλλονται κάθε είδους χαράτσια που έχει διανοηθεί να επιβάλλει εκπρόσωπος της πολιτείας.

Βία όταν ζηλωτές του μνημονίου γίνονται τιμητές της δικαιοσύνης και περιφέρονται στα κανάλια με το πρόγραμμα της δήθεν σωτηρίας μας ανά χείρας.

Βία όταν λίστες ονομάτων καταχραστών προσθαφαιρούνται προς ίδιον όφελος.

Βία τέλος όταν μεμονωμένες εξόφθαλμες περιπτώσεις παραβιών παίρνουν τον δρόμο της δικαιοσύνης για να κατευνάσουν την κοινή γνώμη και να εξευμενίσουν τα πλήθη.

Ο πολιτικός κόσμος δεν επιθυμεί την κάθαρση. Μοιράζουν καθρεφτάκια και χάντρες στους εγχώριους ιθαγενείς προς εφησου-

χασμό των πολλών και όλα τούτα για την ανάπτυξη. Όμως πως μπορεί ένας λαός εξαθλιωμένος και χωρίς όραμα και προοπτική, με τεράστιο αίσθημα ενοχής να αναπτυχθεί, μόνο εκείνοι το ξέρουν. Γι αυτό βυθίζομαστε ολοένα και πιο βαθιά στην ύφεση με τα προγράμματά τους.

Κύριοι αλλάζτε ρότα. Εδώ δεν ευημερούν ούτε οι άνθρωποι ούτε οι αριθμοί, παρά μόνο εξωθεσμικά κέντρα και κεντρικοί τραπέζιτες.

Τελευταία ακούγονται όλο και πιο συχνά αντίθετες φωνές από το σκεπτόμενο κόσμο της χώρας. Λόγια όπως ότι με λογιστικά κριτήρια δεν αντιμετωπίζονται άνθρωποι, λαοί, χώρες, Η δίχως όρια παράδοση μας στα κελεύσματα των ξένων, μόνο δεινά επιφέρει και όχι ανάπτυξη. Η δικαιοσύνη του ισχυρού είναι καταστροφική και επιφέρει μεγαλύτερες αδικίες στον κοινωνικό ιστό. Πρόσφατο παράδειγμα η Κύπρος. Με συνοπτικές διαδικασίες μέσα από το τραπεζικό σύστημα δεσμεύσαμε μία μικρή αλλά πλούσια χώρα εσαεί.

Ας γίνουμε επιτέλους ενεργοί πολίτες. Αυτά που γίνονται αφορούν εμάς, και τους μετά από εμάς. Η χώρα μας δεν μπορεί να είναι παράρτημα της γερμανικής βουλής. Η επιβολή εισπρακτικών μέτρων και η ισοπέδωση μίας χώρας δεν ήταν ποτέ «όραμα» της ενωμένης Ευρώπης. Ας βρούμε επιτέλους την δύναμη μας και τον Έλληνα που ο καθένας κρύβει μέσα του.

...Και τότε η ομίχλη, αν και πολλή και σκόπιμη, σαν ομίχλη θα φύγει.

*αβρόχοι ποσίν - χωρίς να βραχούν τα πόδια τους, χωρίς να κοπιάσουν.

Κορρέ Ευαυθία

Η εδώ και χρόνια βρώμα της Ιστορίας ότι ξοφλήσαμε τελικά είναι ... ΑΛΗΘΙΝΗ!

Παρακολουθώντας τα γεγονότα δεν νομίζω να υπάρχει Έλληνας στην υπήλιω (εκτός από τους ξεπουλημένους που μας κυβερνούν) που να μη νιώθει ντροπή για όλα αυτά που συμβαίνουν το τελευταίο καιρό στην χώρα μας.

Ντροπή μας που... επιτρέπουμε σε υπαλλήλους των τραπεζιτών και των τοκογλύφων να αποφασιζούν και στην ουσία να διοικούν την πατρίδα μας με την αμερίστη συμπαράσταση και συναίνεση των εγχώριων ανδρείκελων που υποτίθεται ότι ψηφίσαμε για να μας κυβερνήσουν.

Ντροπή μας που ανεχόμαστε πολλούς από αυτούς τους αχρείους που μας έφεραν με τις εσκεμμένες ενέργειες ή με τις παραλείψεις την ανικανότητα και την ανοχή τους σε αυτή την δεινή θέση τώρα να μας υπόσχονται λύσεις φροντίζοντας παράλληλα με τις στημένες εξεταστικές επιτροπές τους να αθώνουν τους εαυτούς τους ξεκοκαλίζοντας τα "κέρδη" της πολύχρονης πολιτικής τους διαδρομής.

Ντροπή μας που παρακολουθούμε ακόμα τις ειδήσεις και τα τηλεπαράθυρα των καναλαρχοεργολάβων όπου με τους πληρωμένους δημοσιοκάρφρους τους μας παρουσιάζουν το μαύρο άσπρο, το ανήθικο ηθικό αποπροσανατολίζοντά και πολλές φορές εκφοβίζοντά

μας. **Ντροπή μας** που καταντήσαμε τα περίφανα γερατειά να αγωνιούν για τα αυτονόητα δηλ. να έχουν μια αξιοπρεπή διαβίωση, ιατρική περίθαλψη και αίσθημα ασφάλειας στα σπίτια τους αφού η χώρα μας έγινε η γη της επαγγελίας των απανταχού λαθροπαρانونτων του κόσμου.

Ντροπή μας που βλέπουμε καθημερινά τους φίλους, συγγενείς γείτονες, γνωστούς αλλά και τους ίδιους μας τους εαυτούς να είναι ή να φλερτάρουν με τον εφιάλτη της ανεργίας καθώς και όσους "τυχερούς" ακόμα δουλεύουν να βλέπουν το μισθό τους να μετατρέπεται σιγά σιγά σε ένα απλό "χαρτζιλίκι" που δεν φτάνει ούτε για την βασική τους διατροφή.

Ντροπή μας που εξ αιτίας της αδράνειας μας χάνεται μια ολοκληρωτή γενιά μορφωμένων και κατηρτισμένων νέων ανθρώπων οι οποίοι αναζητούν πλέον την ελπίδα για ζωή και σταδιοδρομία στην ξενιτιά αφού ο τόπος μας σιγά σιγά μετατρέπεται σε αποικία δουλοπαροίκων.

Ντροπή μας που ανεχόμαστε να υπάρχουν παιδάκια στα σχολεία που εκτός από την αγραμματοσύνη που τους παρέχει το εδώ και χρόνια υποβαθμισμένο εκπαιδευτικό σύστημα φτάσαμε εν έτη 2013 και εν ώρα μαθήματος να λιποθυμούν από την αστία.

Τέλος Ντροπή και Αίσχος μας που αφήσαμε οι καθημερινές αυτοκτονίες απελπισμένων συμπολιτών μας να αναφέρονται στα ψιλά γράμματα των εφημερίδων ή και καθόλου για να μην αμφισβητείται η ορθότητα των αποφάσεων και των ενεργειών των εγχώριων δωσίλογων προς χάριν των άξιων απογόνων του Γ' Ράιχ δηλ. της κ. Μέρκελ και του κ. Σόιμπλερ!

Υποσημείωση
Η παρομοιωδής αδράνεια και ανεκτικότητα μας κάνει τελικά την εδώ και χρόνια ... βρώμα της Ιστορίας ότι ξεφλήσαμε να είναι ... Αληθινή και από δω και στο εξής ο μόνος χαιρετισμός που μας αρμόζει όταν βλέπουμε ο ένας τον άλλο είναι το **ΦΤΟΥ ΣΟΥ ΡΕΖΙΜΙ!!!**

Γιάννης Δ. Πρεβενιός

ΤΕΧΝΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ
ΑΝΕΛΚΥΣΤΗΡΩΝ
ΒΑΣΙΛΗΣ ΔΗΜ.
ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΙΤΗΣ
(του Φάβα)
ΜΕΛΕΤΕΣ • ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΣΥΝΤΗΡΗΣΕΙΣ • ΕΠΙΣΚΕΥΕΣ
Ρούμελης 11, 16451 Αργυρούπολη
Τηλ. 210-9932845 - Κιν. 6947-047045

ΚΡΕΟΠΩΛΕΙΟ M&M
ΚΡΕΑΤΑ ΜΟΝΟ ΕΛΛΗΝΙΚΑ
ΧΑΛΚΙΔΟΣ 10, ΠΑΤΗΣΙΑ, ΤΗΛ. 210-2531504